

คิดถึง... พ่อคุณ...
๒๓ มี.ค. ๖๓

คิดถึง... พ่อคุณ...
๒๓ มี.ค. ๖๓

ครึ่งหนึ่ง...ที่อยุธยา...มุกิตา'38

ครั้งหนึ่ง...ที่อยุธยา...มฤตดา'38

ปีพิมพ์ กันยายน 2538

จำนวนพิมพ์ 1,000 เล่ม

คณะผู้จัดทำ

นายบุญชู	แก้วชมพู	ประธาน
นางสาวสุภา	ศาดวรรณ	กรรมการ
นางระยัศรี	กาญจนวงศ์	กรรมการ
นางเยาวเรศ	บุญเกียรติ	กรรมการ
นายนิพนธ์	ทวีกาญจน์	กรรมการ
นางกาญจนา	รุ่งราตรี	กรรมการ
นางสาวอุบล	พุ่มสะอาด	กรรมการ
นายอุทัย	ภูเจริญ	กรรมการ
นายอนันต์	รัตนพานุสร	กรรมการ
นางศรีธันว์	อยู่สุขชี	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวนงลักษณ์	แช่มโชติ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ปก - รูปเล่ม นิพนธ์ ทวีกาญจน์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์เทียนวัฒนา

โทร. 035-335527 FAX. 335878

งานอดิเรก

ทุก ๆ ปี เมื่อมีคณาจารย์ของสถาบัน ต้องเขียนอายุราชการ ตามวิถีทางของข้าราชการสถาบันก็จะจัดงานให้ท่านอย่างสมเกียรติทุกปี เช่นกัน และหนึ่งในหลาย ๆ กิจกรรมอันเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของงาน ก็คือการจัดทำหนังสือที่ระลึก ในปีนี้ก็เช่นเดียวกับปีอื่น ๆ เพียงแต่ว่าลักษณะของหนังสือที่จัดทำนั้นจะมีบางส่วนที่แตกต่างไปจากปีก่อน ๆ กล่าวคือ นอกจากเป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งรวบรวมเกียรติประวัติของคณาจารย์ ผู้เขียนอายุราชการทุกท่าน ทั้งที่ยังรับราชการอยู่ที่สถาบัน รวมทั้งท่านที่เคยอยู่มาก่อนแล้ว สถาบันมุ่งหวังให้หนังสือเล่มนี้ได้มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ในช่วงชีวิตถัดไปด้วย เพราะสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน และบรรดาท่านที่เขียนอายุราชการในปีนี้มีจำนวนมาก ถึง 11 ท่าน และแต่ละท่านก็ได้มาใช้ชีวิตข้าราชการที่นี้ ในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้านำภาพประวัติของสถาบันในแต่ละช่วง มาสัมพันธ์กับครั้งหนึ่งในชีวิตของทุกท่าน ที่อยุธยา ก็สามารถจะมีข้อมูลในรายละเอียดที่น่าศึกษา และจัดเป็นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของสถาบันได้ในอนาคตทีเดียว

อีกส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ ที่ทางสถาบันมุ่งหวังจะได้บันทึกไว้ เพื่อเป็นประโยชน์กับอนุชนรุ่นหลัง ๆ ก็คือ ความประทับใจ ตลอดจนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันในช่วงที่ท่านเหล่านั้นมาใช้ชีวิตอยู่ที่นี่ ทั้งนี้เพราะสถาบันเชื่อว่า ทุก ๆ ท่านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรงมากในการทำงานที่สถาบันนี้ ช่วงสั้นบ้าง ยาวบ้าง ช่วงเวลาเดียวกันบ้าง ต่างเวลาบ้าง โดยรับผิดชอบงานที่แตกต่างหลากหลายกันไป สิ่งที่น่าประทับใจของท่านในทางที่ดีก็น่าจะเป็นจุดดีของสถาบัน ที่น้อง ๆ หรือผู้ที่ยังทำงานอยู่ น่าที่จะช่วยกันรักษาจุดดีเหล่านั้นต่อไป ตรงกันข้าม ข้อคิดเห็น หรือมุมมองที่หลากหลายในส่วนที่เห็นว่า น่าจะทำให้ดีขึ้น หรือน่าจะพัฒนาไปได้ ก็จะเป็นประโยชน์ในการนำมาพัฒนาสถาบันเช่นกัน

ในนามของสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ขอกราบขอบพระคุณท่านที่จะเขียนอายุราชการ ทั้ง 11 ท่าน ที่ได้กรุณามาร่วมงาน **ครั้งหนึ่ง... ที่อยุธยา มุทิตา'38** ในวันนี้ และได้กรุณาเขียนหรือพูดจากใจจริงของท่านเกี่ยวกับสถาบัน อันทำให้เกิดประโยชน์กับสถาบันทั้งในปัจจุบันและอนาคต และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ สำเร็จลงได้โดยสมบูรณ์ สมความตั้งใจของสถาบันและคณะผู้จัดทำ ขอขอบพระคุณแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่มาร่วมงานและขอบคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดงานครั้งนี้ และทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุหงา วัฒนะ)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คำนำ

ในเดือนกันยายน 2538 นี้ เลือดเนื้อเชื้อไขของชาวสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 11 ท่าน จะเกษียณอายุราชการ ตามวิถีทางของทางราชการ อาจารย์ทั้ง 11 ท่านนี้มีทั้งกำลังรับราชการอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้ เคยรับราชการอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้

ทุกท่านล้วนแต่ได้ทำประโยชน์เป็นอเนกประการแก่สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้แก่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา และวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาในอดีต จนได้รับการพัฒนามาสู่สถานภาพในปัจจุบัน

นอกจากจะทำคุณประโยชน์ให้แก่สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาแล้ว แต่ละท่านล้วนได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติในด้านการศึกษาเป็นอย่างมาก ท่านได้อุทิศตนเองเพื่อการศึกษาจนวาระสุดท้ายแห่งชีวิตราชการของท่าน จึงถือได้ว่าทุกท่านล้วนเป็นปูชนียบุคคลและเป็นบุคคลตัวอย่างให้แก่ข้าราชการ ในรุ่นหลัง ๆ ได้เจริญรอยตามต่อไป

ดังนั้น เพื่อเป็นการแสดงกตเวทิตาธรรมต่ออาจารย์ทั้ง 11 ท่าน ผู้ซึ่งกำลังจะเกษียณอายุราชการในเดือนกันยายน 2538 นี้ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงจะจัดงานมุทิตาจิตขึ้น ในวันที่ 20 กันยายน 2538 และพร้อมกันได้จัดการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้น เพื่อเป็นการประกาศคุณงามความดีของทุกท่านให้เป็นที่ปรากฏต่อไปว่าครั้งหนึ่งในชีวิตของท่าน ท่านได้มีส่วนในการพัฒนาสถาบันการศึกษาแห่งนี้ จนในขณะนี้ได้พัฒนาเป็นสถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่น สามารถจะเปิดสอนได้จนถึงปริญญาเอกแล้ว

สิ่งที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงส่วนน้อยที่พวกเราคณะผู้จัดทำสามารถจะรวบรวมได้เท่านั้น ความจริงแล้วสิ่งที่ทั้ง 11 ท่านได้ทำให้แก่สถาบันการศึกษาแห่งนี้มีมากมายเกินกว่าจะพรรณนาได้ จึงต้องกราบขอประทานอภัยต่ออาจารย์ทั้ง 11 ท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยที่ไม่สามารถจะกล่าวได้ทั้งหมด

เนื่องจากท่านที่เกษียณอายุราชการมีมากถึง 11 ท่าน และแต่ละท่านล้วนแต่มีคุณูปการดังได้กล่าวแล้ว การจัดทำหนังสือเล่มนี้จึงย่อมจะมีความบกพร่อง ผิดพลาดเป็นแน่แท้ ผมในฐานะประธานจึงขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว

ในโอกาสที่อาจารย์ทั้ง 11 ท่าน จะต้องพินวาระไปตามวิถีทางของราชการดังกล่าวแล้ว จึงขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก ตลอดจนบารมีของพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์แห่งกรุงศรีอยุธยา จงดลบันดาลปกป้องรักษาอาจารย์ทั้ง 11 ท่าน และครอบครัว ให้มีอายุ วรรณะ และมีพลานามัยเข้มแข็งสมบูรณ์ตลอดไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญชู แก้วชมภู)
ประธานคณะผู้จัดทำ

ฝากไว้ให้คิดถึง... สถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา

ชาวสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา สถาบันการศึกษาอันเป็นที่รักแห่งนี้
คงจะอยู่ในความทรงจำในห้วงนึกของคณาจารย์ที่เกษียณอายุราชการปี พ.ศ. 2538
อันเป็นปีที่สถาบันของเรามีอายุครบรอบ 90 ปี ตลอดไป
ทุกท่านได้ช่วยกัน...ปลูกฝังคุณธรรมของความเป็นครู
ได้สร้างความรู้ ความสามัคคี ความสุข และความรัก
ให้กับประชาคมในสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาอย่างต่อเนื่องกันมา...
ด้วยความรัก ความผูกพัน และรำลึกถึงพระคุณของท่าน
ชาวสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงได้ย้อนอดีต
เพื่อ “ฝากไว้ให้คิดถึง.....สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.”

กำเนิดสถาบัน

สถาบันราชภัฏพระนครครีอยุธยาได้ก่อกำเนิดขึ้นในขณะที่ยังเป็นมณฑลกรุงเก่าในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเริ่มดำเนินการด้วยการตั้งเป็นโรงเรียนชื่อว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า” เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2448 ตั้งอยู่ที่หลังพระราชวังจันทร์เกษม จัดสอนวิชาสามัญ อนุโลมตามหลักสูตรมัธยมศึกษา 1-2-3 แต่เพิ่มวิชาครู คัดเลือกนักเรียนตามหัวเมืองในมณฑลมาฝึกหัดเป็นครู เพื่อส่งไปโรงเรียนต่าง ๆ ในมณฑล (หัวเมืองในมณฑลกรุงเก่าคือ กรุงเก่า อ่างทอง สระบุรี พรหมบุรี อินทร์บุรี สิงห์บุรี)

การก่อตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่าได้รับเกียรติประวัติสูง สมฐานะของมณฑลเป็นที่สนใจของผู้ใหญ่ทุกชั้น อาทิ

- พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานพระราชทรัพย์จำนวน 30,000 บาท ให้กระทรวงธรรมการ ก่อสร้างโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า

- สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ทรงให้การสนับสนุนการก่อสร้างโรงเรียน ให้เป็นที่เรียบร้อยราบรื่น

- เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) เสนาบดีกระทรวงธรรมการในครั้งนั้น ยังเป็นพระยาวิสุทธสุริยศักดิ์ อธิบดีกรมศึกษาธิการ เห็นว่า “การใหญ่สำคัญของกรมศึกษาธิการ ก็คือการฝึกหัดครูให้ดี แล้วเป็นทางจริง ๆ ที่จะให้การศึกษาเล่าเรียนในบ้านเมืองดำเนินสู่ทางเจริญ เพราะฉะนั้นในการที่จะสร้างและตั้งโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์จึงเป็นการสำคัญของกรมศึกษาธิการที่จะทำ”

ท่านผู้นี้ได้มาตรวจดูสถานที่ที่จะสร้างโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า แล้วตัดสินใจว่าจ้างสถาปนิก ชาวอิตาลี ให้สร้างโรงเรียนเป็นเงิน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี

30,000 บาท ก่อนได้รับอนุญาตจากกระทรวง
ธรรมการ และกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
เป็นเหตุให้เกิดการชุ่นเคื่องถึงใต้ฝ่าละออง
ธุลีพระบาท เพราะทำผิดแบบอย่างราชการ
แต่เนื่องจากเป็นผู้ที่ทรงชอบพอ รักใคร่และ
ทรงเห็นในเจตนาที่ดี มิใช่ทำเพื่อ “อาณานิ
ประโยชน์ของตน” จึงพระราชทานอภัยโทษ
ให้ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานพระราชทรัพย์จำนวน 30,000
บาท ให้กระทรวงธรรมการ ก่อสร้างโรงเรียน
ฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่าได้บรรลุถึงซึ่งความเจริญ
เกิดเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของชาติมาจน
ถึงปัจจุบัน

ข้อคิดสำคัญ...เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทรา-
ธิบดี (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) ได้กราบบังคมทูล
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อย่างมี
ความหมายกินใจ ลึกซึ้งว่า

“คนของเรามีไข้ไป ดื้อ เกื้อน ไปหมดตั้งชาวป่า
ก็หาไม่ ที่ฉลาดดีมีถมไป ข้าพระพุทธเจ้าเชื่อในคำว่า
กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี”

ประวัติความเป็นมาและสัญลักษณ์ของ สถาบัน

1. ในปี พ.ศ. 2448-2475 ก่อตั้งเป็นโรงเรียน
ฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า ที่หลังพระราชวังจันทร์เกษม
(1 กรกฎาคม 2448) โดยกระแสพระบรมราชานุญาต
ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ใช้
งบประมาณ 30,000 บาท สร้างอาคารโรงเรียน

ลักษณะของสถาบัน เนื่องจากสถาบัน
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นที่ยอมรับนับถือกันทั่ว
เป็นสถาบันการศึกษาที่มีประวัติความเป็นมาอัน
ยาวนาน มีความสำคัญต่อการศึกษาของชาติและ
ความเจริญรุ่งเรืองตลอดมา จึงปรากฏว่ามีตรา หรือ
สัญลักษณ์ของสถาบันที่แสดงถึงประวัติความเป็นมา

ความสำคัญ ความเจริญรุ่งเรืองของสถาบันราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ปรากฏอยู่ตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง

สัญลักษณ์ของเรา ...จากโรงเรียนฝึกหัดครู
เมืองกรุงเก่า จนถึงวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยานั้น
เป็นสัญลักษณ์ที่ครูมอบให้เราด้วยหัวใจของครู
จึงเป็นทุกสิ่งทั้งรวมความรู้ ความรัก ความห่วงใย
ที่ครูมุ่งมั่น มอบไว้ให้เราด้วยความเมตตา
และเป็นสัญลักษณ์ที่พอเหมาะพอดีกับชีวิต....

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชีวิตของ นักเรียนฝึกหัดครู
ผู้ได้รับกลิ่นไอแห่งกรุงศรีอยุธยา

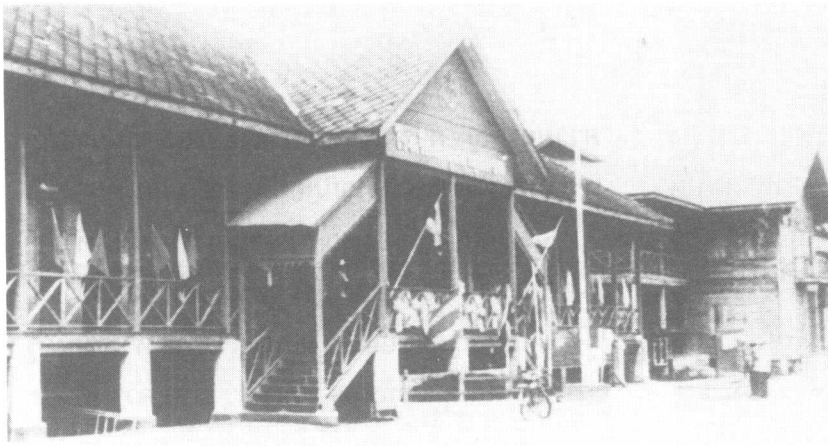
สัญลักษณ์แรก เมื่อแรกก่อตั้ง “โรงเรียน
ฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า” (พ.ศ. 2448 – 2475) สัญลักษณ์
ของเราคือ **ปราสาทสังข์ใต้ต้นหมัน** ด้วย “เมื่อ
ศุภมาสตุ ศักราช 721 ปีชาล โทศก (พ.ศ. 1893)
วันศุกร์ขึ้น 6 ค่ำ เผลา 3 นาฬิกา 9 บาท สถาปนา
พระนครศรีอยุธยา...ได้สังข์ทักษิณาวัฏใต้ต้นหมัน
ใบหนึ่ง แล้วสร้างพระที่นั่ง ไผทุรย์มหาปราสาท
พระที่นั่งไพชยนต์มหาปราสาท พระที่นั่งไอศวรรย์
มหาปราสาท แล้วพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเข้ามาเสวย
ราชสมบัติ” (ทรงเป็นพระเทพบิดรของชาวไทย)

สัญลักษณ์ของเรา.....มุ่งมั่นบูชาพระคุณอัน
ยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง**กรุงศรีอยุธยา**

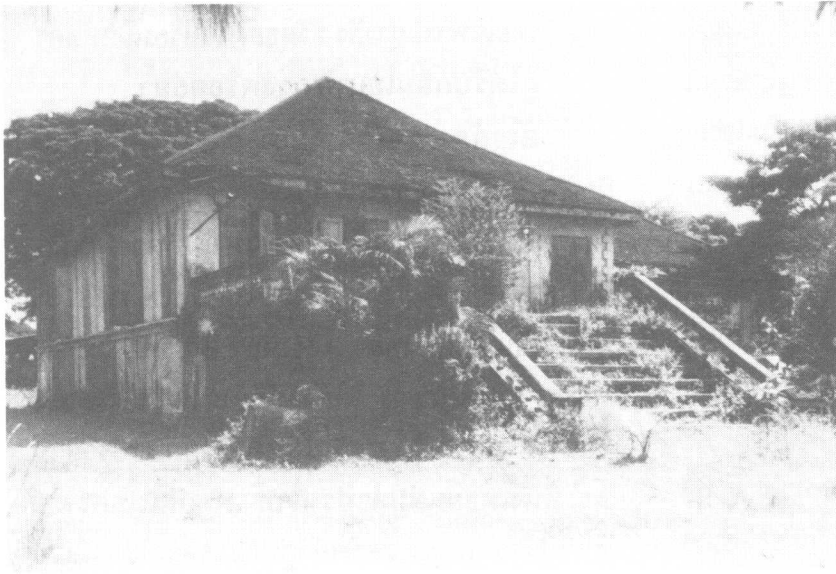
2. ต่อมาในปี พ.ศ. 2467 – 2478 เปิดเป็น
โรงเรียนฝึกหัดครูมูลกสิกรรมที่เพนียดคลองข้างอีก
แห่งหนึ่ง

สัญลักษณ์ที่ 2....คือพระพิฆเนศ
(ทรงเป็นโอรสของพระศิวะกับพระอุมา) ด้วยเมื่อครั้ง
กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี...“เพนียดหลวง” เคยมี
ความสำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์และการยุทธศิลป์
ของการทัพไทยแต่กาลก่อน..เมื่อผู้ขังเถื่อนถูกตอน
เข้าเพนียดหลวงข้างเถื่อนทุกเชือกจะยกวงขึ้นจับ
เคารพพระพิฆเนศ ซึ่งประดิษฐานอยู่ในหอกกลาง
เพนียด

สัญลักษณ์ของเรา...เราบูชาพระพิฆเนศ เทพ

โรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า

โรงเรียนฝึกหัดครูมูลสิกกรรม
ที่เพนียดคล้องช้าง

โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดชาย

โรงเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรจังหวัดหญิง

เจ้าแห่งวิชาการทั้งปวง และพระองค์จะทรงปิดเป่า
อุปสรรคทั้งมวลให้เราด้วย

3. พ.ศ.2479-2484 ตั้งเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรจังหวัดชายที่กรมทหารหัวแหลม
และในปี พ.ศ.2479 ก็มีโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศ-
นียบัตรจังหวัดหญิงในกรมทหารหัวแหลมด้วย

สัญลักษณ์ที่ 3...คือเจดีย์ศรีสุริโยทัย
ฐานเจดีย์ทำเป็นรูปจอบและคันไถ ด้วย
โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรชาย ถือเอาเป็น
สัญลักษณ์เพื่อประกาศว่า โรงเรียนได้เข้าไปตั้งอยู่ ณ
ลานสวนหลวง เขตพระราชฐานครั้งกรุงศรีอยุธยา
ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานเจดีย์ศรีสุริโยทัย สมเด็จพระ
สุริโยทัยทรงเป็นยอดวีรกษัตริ์ อันเป็นเยี่ยงอย่าง
ของสตรีผู้กล้าหาญทั้งหลาย เพราะทรงประทานชีวิต
ให้แก่ศึกหงสาวดี (พ.ศ. 2091) เป็นชาติพลีและราชพลี

สัญลักษณ์ของเรา...มุ่งมั่นบูชา สักการะสมเด็จพระ
สุริโยทัย ด้วยความกตัญญูและถวายความจงรัก
ภักดี ไร่ใช้แผ่นดินศรีอยุธยา ด้วยการเป็นครู
(แผนกเกษตรกรรม-จอบไถ)

4. พ.ศ. 2479 - 2484 โรงเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรจังหวัดหญิง ในกรมทหารหัวแหลม

สัญลักษณ์ที่ 4... คือพระนางสุรัสวดี ทรง
พาหะนกกยูง พระหัตถ์ขวาถือหนังสือ พระหัตถ์ซ้าย
ถือดอกบัว พระนางสุรัสวดีเป็นมเหสีของพระพรหม
ทรงดงามละมุนละม่อมอย่างผู้ดี ทรงปัญญารอบรู้
ในวิชาการ ทั้งทางอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์
จึงทรงเป็นเทวีแห่งศาสตร์ที่นิยมบูชาควบคู่กับพระ
พิฆเนศ

เราไม่เคยลืม.....สี่เขียวเข้มคาดรั้งประกาย
วิบวามของพระนางสุรัสวดี

สัญลักษณ์ของเรา...มุ่งมั่นบูชาพระนางสุรัสวดี
เทพนาวิรูปางมเพื่อความเจริญงอกงามทางสติปัญญา

5. พ.ศ. 2484 - 2509 ย้ายออกมาจาก
กรมทหารหัวแหลม โดยโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศ-
นียบัตรจังหวัดชาย ออกมาตั้งตรงโรงเรียนประตูชัย
ปัจจุบัน และโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร
จังหวัดหญิง ออกมาตั้งที่บริเวณข้างประปาเทศบาล
ถนนอุทอง แล้วเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเรียกว่า โรงเรียน
สตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา

สัญลักษณ์ที่ 5... เป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียน
ฝึกหัดครูชาย ทำเป็นแบบคอบเพลิงห่อ 4 ห่อ และ
รัศมี

สัญลักษณ์ของเรา สื่อให้เห็นแนวความคิดแบบวิทยาศาสตร์ คือ คบเพลิง มีรัศมี และห่วง 4 ห่วง ซึ่งหมายถึงองค์ 4 ของการศึกษา ได้แก่ จริยศึกษา พุทธศึกษา พลศึกษา หัตถศึกษา สอดคล้องกับปรัชญาประจำโรงเรียนว่า สึกขา กาโม ภว โหติ ผู้ใฝ่การศึกษาเป็นผู้เจริญ

สำหรับโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา คงใช้สัญลักษณ์พระนางสุรัสวดีอยู่อย่างเดิม

6. พ.ศ. 2509 ย้ายโรงเรียนฝึกหัดครูชายมาอยู่ ณ ที่ปัจจุบัน เลขที่ 91 ถนนโรจนะ มีเนื้อที่ประมาณ 150 ไร่เศษ และในปีนี้โรงเรียนได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา คงใช้สัญลักษณ์คบเพลิง ห่วง 4 ห่วง และรัศมีอย่างเดิม ปรัชญาประจำวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาก็เหมือนเดิม คือ สึกขา กาโม ภว โหติ ผู้ใฝ่การศึกษาเป็นผู้เจริญ

พ.ศ. 2511 กระทรวงศึกษาธิการประกาศรวมโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยาเข้ากับวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เราจึงใช้สัญลักษณ์เดียวกัน และมีปรัชญาเดียวกันตลอดมา จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของวิทยาลัยครูทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2538 คือปรับเปลี่ยน พ.ร.บ.วิทยาลัยครู เป็น พ.ร.บ. สถาบันราชภัฏ 2538 และมีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ 25 มกราคม 2538.

วิทยาลัยครูทั่วประเทศมีอยู่ทั้งสิ้น 36 แห่ง ได้เปลี่ยนชื่อเป็น **สถาบันราชภัฏ** วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เปลี่ยนมาเป็น**สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา** มีพิธีทำบุญครอบรอบ 90 ปี สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2538 โดย ดร.นิเชต สุนทรพิทักษ์ เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ เป็นประธาน

ระยะทาง 90 ปี จากโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่าสู่สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตลอดระยะทาง 90 ปี ของสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยานั้น ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า สถาบันการศึกษาอันเป็นที่รักของเราแห่งนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งตลอดมา....ด้วยมิติของกาลเวลา.....และสถานที่ตั้ง

ทั้งระดับของท้องถิ่นภวัตน์ (Localization) และโลกาภวัตน์ (Globlization)

ในนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา อันเป็นมรดกโลกด้านวัฒนธรรม

เราจึงรู้สึกซาบซึ้งในคำกล่าวของ ดร.นิเชต สุนทรพิทักษ์ เป็นกรณีพิเศษที่ท่านกล่าวไว้ว่า

“มีราชภัฏได้ เพราะมีวิทยาลัยครู มีวิทยาลัยครูได้ เพราะมีโรงเรียนฝึกหัดครู เป็นสังขรณ์ที่ว่า มีวันนี้ได้เพราะมีเมื่อวาน”

ชาวสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คิดถึงเมื่อวาน...ด้วยความปิติสุขเราน้อมจิตคารวะ รำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ไพศาล ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระกรุณาของสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระคุณของเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) ซึ่งเป็นปูชนียบุคคลผู้มีบทบาทอย่างสูงที่สุดในการก่อตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า เรารำลึกพระคุณของพระยาโบราณราชธานินทร์ (พร เดชะคุปต์) ข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลกรุงเก่า พระยาอนุกิจวิธูร (สันตติเทพพิสดินทรณอยุธยา) และพระยาวิรัชวินัยวิทยาสาสน์ (ทัต วีระทัต) ธรรมการ มณฑลกรุงเก่า ตลอดจนพี่น้องชาวเมืองกรุงเก่า อันเป็นบุคคลสำคัญที่ได้

ช่วยกันก่อตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเมืองกรุงเก่า และริเริ่มสร้าง “ความเป็นครู” ไว้ ณ ที่นี้...บนแผ่นดินกรุงเก่าที่เรารัก

ชาวสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คิดถึงวันนี้ ปีนี้ (พ.ศ. 2538)...ด้วยความภาคภูมิใจ ในการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของสถาบัน....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศ รามาธิบดีจักรีนฤบดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนาม “ราชภัฏ” และตรา หรือสัญลักษณ์ “ราชภัฏ” นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ และเกียรติยศสูงสุด แก่ชาว สถาบันราชภัฏ ทัวพระราชอาณาจักร

นาม “ราชภัฏ” หมายความว่า เป็นปราชญ์ของพระราชา

ตราสัญลักษณ์ราชภัฏ พิจารณาจาก

ดวงตราพระราชสัญลักษณ์ประจำพระองค์รัชกาลปัจจุบัน เพื่อกำหนดรูปแบบสัญลักษณ์สถาบันราชภัฏ และได้รับพระราชทานมาเป็นตราประจำสถาบันราชภัฏ ทัวพระราชอาณาจักร ซึ่งมีรายละเอียดที่สมควรนำมากล่าวถึงไว้ ณ ที่นี้คือ

- เป็นรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน พระมหากษัตริย์ ผู้ให้กำเนิดสถาบัน
- เป็นรูปแบบที่เป็นกลาง เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นที่ตั้ง ธรรมชาติ และความสอดคล้องกับชื่อสถาบันราชภัฏที่ได้รับพระราชทาน
- สีของสัญลักษณ์ ประกอบด้วยสีต่าง ๆ จำนวน 5 สี

สีน้ำเงิน แทนค่าสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้ให้กำเนิด และพระราชทานนาม “สถาบันราชภัฏ”

สีเขียว แทนค่าแหล่งที่ตั้งของสถาบันทั้ง 36 แห่ง ในแหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม

สีทองแทนค่าความเจริญรุ่งเรืองทางภูมิปัญญา

สีส้ม แทนค่าความเจริญรุ่งเรืองของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ก้าวไกลใน 36 สถาบัน

สีขาว แทนค่าความคิดบริสุทธิ์ของนักปราชญ์แห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ภาพลักษณ์ของสถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยาในสายตานักคติชน

ดร.กิ้งแก้ว อัดถากร อดีตอาจารย์สถาบัน
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยาท่านหนึ่ง กล่าวถึงสถาบัน
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยาไว้ อย่างนี้

“..วิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีรูปแบบและ
บรรยากาศต่าง ๆ กันไป แม้หลักสูตรการศึกษา
และอาคารส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน แต่ความซึ่งใจ
สำหรับผู้พบเห็นมีมากบ้าง น้อยบ้าง และบางแห่ง
ไม่มีเลย”

ลำพังตึกโกঁหู้ วิทยาเขตแผ่กว้าง และผู้คน
เดินขวักไขว่ ให้ความรู้ซึ่งใจได้แล้วหรือ ?

.....

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
เป็นอาณาจักรแห่งธรรมชาติ
บึง ลานกว้าง สนามเรียบ
มีเนินดิน และสมุนไพรไม้...ใบไผ่
เหมือนลับแล เมืองนิยาย
มองเห็นอดีตสอง ฉันทยังฝัน

อ้อ..แต่ธรรมชาติ มิได้หมายเพียงนั้น
ธรรมชาติยังหมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้าง
สมบัติของมนุษยชาติ ที่บอกธรรมชาติของมนุษย์
ว่าเหนือดิรัจฉาน
ว่าเหนือการอยู่เพียงเพื่อกิน กาม และความแก่งแย่ง
ธรรมชาติที่บอกความเป็นมนุษย์ คือมีใจสูง
ควบคุมความหื่นกระหายใคร่ทุกทำ
ธรรมชาติที่บอกความเป็นมนุษย์ คือมีสัจจะสูง
มุ่งรู้ภาวะแท้ เหนือกาย ไร้ดิณหา
ธรรมชาติอันใด สร้างด้วยใจสูง
ธรรมชาติอันใด จูงสู่สัจจะอันสูง

ธรรมชาตินั้นมียู่ในวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
จากตึกสอง...มองออกหน้าต่างด้านใต้
ฉันเห็น...ปรนิมิต แท้จริงหนอ

บรรพบุรุษท่านสร้างก่อไว้ให้ฝัน

วัดสวนหลวงคางคาว

วัดสิงหาราม

วัดบรมพุทธาราม

เรารัก

เราเคารพในธรรมชาติแห่งนี้

.....”

มุกิตาคารวะในวาระเกษียณอายุราชการ

ด้วยรำลึกถึงความรัก ความเมตตาที่มีให้กัน ณ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พวกเราชาวสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่ยังปฏิบัติราชการอยู่ ขอกราบคารวะแต่ท่าน ด้วยดวงใจ ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย อำนาจแห่งเทวาอารักษ์ทั้งปวง ตลอดจนพระกฤษฎาภินิหารแห่งดวงพระวิญญาณของบูรพกษัตริราชเจ้าทุกพระองค์และอนุภาพแห่งดวงวิญญาณบรรพบุรุษ บรรพสตรี ซึ่งเคยเป็นเจ้าของสถานที่นี้ ได้โปรดอภิบาลคุ้มครอง

1. อาจารย์อำนวย โตประเสริฐ
2. ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี
3. อาจารย์ชะเอม ชวณีนี
4. อาจารย์วรนุช พิชิตเกริกพล
5. อาจารย์อุดมสิน อรรถพจน์ย์
6. อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์
7. อาจารย์กมล ยุพกรณ์
8. ดร.นิเชต สุนทรพิทักษ์
9. อาจารย์ดาวเรือง เรืองมณี
10. รศ.ธง รุญเจริญ
11. ศ.ดร.กระมล ทองธรรมชาติ

และครอบครัว

ให้ประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย สัมฤทธิผลในสิ่งอันพึงประสงค์ทุกประการ

5.

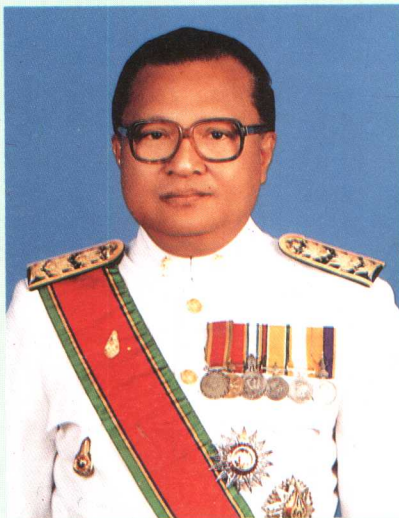
6.

7.

4.

3.

2.

1.

8.

9.

10.

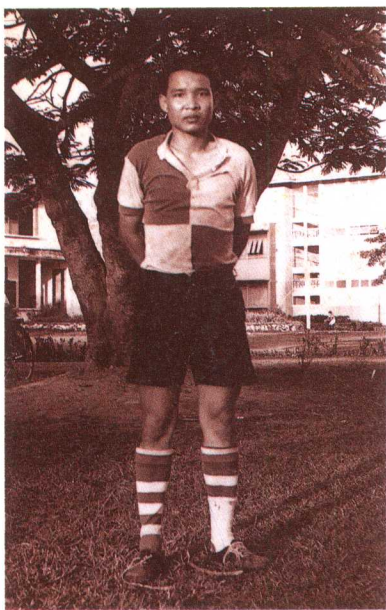
1. อาจารย์บำรุง	จิตต์จำนงค์
2. อาจารย์ชะเอม	ชันนี่
3. ดร.วิศิษฐ์	ชุมวรฐายี
4. รศ.ธง	บุญเจริญ
5. อาจารย์ดาวเรือง	เรืองมณี
6. ดร.นิเชต	สุนทรพิทักษ์
7. ดร.กระมล	ทองธรรมชาติ
8. อาจารย์กมล	ยุพกรณ์
9. อาจารย์อำนวย	โตประเสริฐ
10. อาจารย์วรนุช	พิชิตเกริกพล
11. อาจารย์อุดมสิน	อรอดพจน์

11.

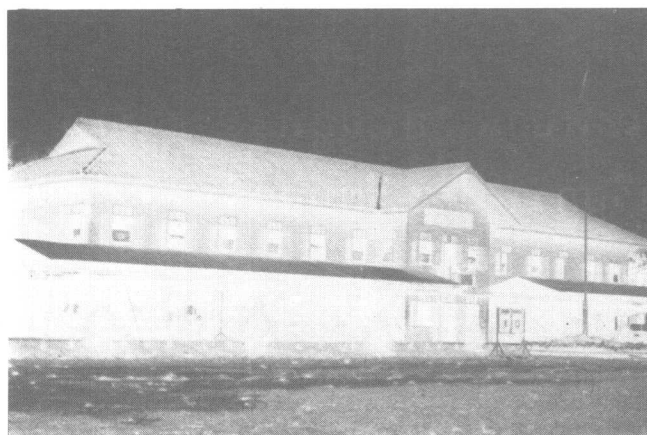

พ.ศ. 2484 - 2509 ย้ายออกมาจาก
กรมทหารหัวแหลม โดยโรงเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรจังหวัดชาย ออกมาตั้ง
ตรงโรงเรียนประตูลี้ปัจจุบัน และโรงเรียน
ฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดหญิง ออกมา
ตั้งที่บริเวณข้างประปาเทศบาล ถนนอุทอง
แล้วเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเรียกว่า โรงเรียนสตรี
ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา

ในช่วงเวลานี้โรงเรียนฝึกหัดครูยังแยกกันเป็น 2 โรงเรียน
คือ ฝึกหัดครูหญิง (สาวบ้านใต้) และฝึกหัดครูชาย (หนุ่ม
บ้านเหนือ) มีอาจารย์หนุ่มสาวได้รับการบรรจุให้มาปฏิบัติ
ราชการที่นี้ ในช่วงเวลาต่าง ๆ กันดังนี้

พ.ศ. 2500	อาจารย์อำนาจ	โตประเสริฐ
	อาจารย์วิศิษฐ์	ชุมวรฐายี
	อาจารย์ชะเอม	ชวนี
พ.ศ. 2502	อาจารย์วรนุช	ทรัพย์สถาน
	อาจารย์อุดมสิน	ประภาสวัสด์

อาจารย์อำนวย โตประเสริฐ

วันเกิด 20 พฤษภาคม 2478

สถานที่เกิด ตำบลโผงเผง อำเภอบ้านหมี่ จ.อ่างทอง ปัจจุบันสถานภาพโสด

การศึกษา ป.ป. จากโรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ พระนคร พ.ศ. 2497

ป.ม. จากโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร พ.ศ. 2499

กศ.บ. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ. 2502

M.Ed. (Master of Education) จากมหาวิทยาลัยแห่งชาติฟิลิปปินส์

(University of the Philippines)

ประวัติการทำงาน

อาจารย์อำนวย โตประเสริฐ มารับราชการ ณ กรมการฝึกหัดครู ซึ่งเป็นสำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏในปัจจุบันนี้ เมื่อวันที่ 16 เดือน เมษายน พ.ศ. 2500 อายุในขณะนั้น 21 ปี 11 เดือน กับ 26 วัน รุ่นเดียวกับ ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรจฉายี และอาจารย์ชะเอม ชวรินทร์ โดยมีตำแหน่งตามลำดับดังนี้

วันที่ 16 เมษายน 2500	เป็นครูประจำกรม กรมการฝึกหัดครู อัตราเงินเดือน 900 บาท
วันที่ 25 พฤษภาคม 2500	เป็นครูตรี โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา เงินเดือน 900 บาท
วันที่ 1 มกราคม 2501	เป็นครูตรีสามัญอันดับ 1 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู พระนครศรีอยุธยา อัตราเงินเดือน 900 บาท
วันที่ 1 เมษายน 2503	เป็นอาจารย์ตรี โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา อันดับ 2 อัตราเงินเดือน 1,100 บาท

วันที่ 1 มกราคม 2504	เป็นอาจารย์ตรีอันดับ 2 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู พระนครศรีอยุธยา อัตราเงินเดือน 1,200 บาท
วันที่ 22 มิถุนายน 2504	เป็นอาจารย์โท อันดับ 1 อัตราเงินเดือน 1,200 บาท
วันที่ 1 ตุลาคม 2505	เป็นอาจารย์โท อันดับ 1 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู พระนครศรีอยุธยา อัตราเงินเดือน 1,300 บาท
วันที่ 1 ตุลาคม 2506	เป็นอาจารย์โท อันดับ 1 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู พระนครศรีอยุธยา อัตราเงินเดือน 1,400 บาท
วันที่ 1 ตุลาคม 2507	เป็นอาจารย์โท อันดับ 2 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู พระนครศรีอยุธยา อัตราเงินเดือน 1,600 บาท
วันที่ 1 ตุลาคม 2511	เป็นอาจารย์โท อันดับ 2 วิทยาลัยครูพระนครศรี อยุธยา อัตราเงินเดือน 2,000 บาท
วันที่ 2 มีนาคม 2515	เป็นอาจารย์เอก อันดับ 1 วิทยาลัยครูพระนครศรี อยุธยา อัตราเงินเดือน 2,750 บาท
วันที่ 1 ตุลาคม 2519	เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 วิทยาลัยครูพระนครศรี อยุธยา อัตราเงินเดือน 4,880 บาท
วันที่ 1 ตุลาคม 2535	เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 วิทยาลัยครูพระนครศรี อยุธยา อัตราเงินเดือน 18,440 บาท ได้เพิ่มขึ้น
วันที่ 1 ตุลาคม 2537	เป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 สถาบันราชภัฏพระนครศรี อยุธยา ได้ปรับขยายอัตราเงินเดือนออกไปอีกเป็น 21,320 บาท

แม้ว่าอาจารย์อำนาจ โตะประเสริฐ จะมีเงินเดือนเพิ่มขึ้นหลายครั้งแล้วก็ตาม แต่อาจารย์ก็มีได้ย่อห่อต่อการปฏิบัติงาน และปฏิบัติหน้าที่ จะทำงานทุกอย่างตามที่ได้รับมอบหมาย และบางครั้งยังอาสาทำงานอีกด้วย อาจารย์มิได้สอนแต่วิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ยังได้กวัดขุ่นในเรื่องความเป็นคนให้แก่นักศึกษาอีกด้วย ลูกศิษย์ที่สำเร็จไปแล้วจะระลึกถึงอาจารย์อำนาจ โตะประเสริฐ เสมอ อาจารย์อำนาจ โตะประเสริฐ เป็นคนที่หนักก็เอา เบาก็สู้ ซึ่งอาจารย์ได้รับผิดชอบงานต่าง ๆ มาแล้วมากมาย นอกจากงานสอนประจำดังนี้

- เป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
- เป็นหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ
- เป็นหัวหน้าภาควิชาภาษาต่างประเทศ
- ประจำฝ่ายวิชาการ
- ทำงานฝ่ายพัสดุ
- ทำงานฝ่ายธุรการ
- งานหอพัก ฯลฯ

สุดท้ายงานฝ่ายเอกสารการพิมพ์และฝ่ายเอกสารตำรา ซึ่งอาจารย์อำนาจ โตประเสริฐ
รับผิดชอบจนเกษียณอายุราชการ อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่า อาจารย์อำนาจ โตประเสริฐ
ทำงานของสถาบันเกือบทุกอย่าง จึงถือได้ว่าเป็นรัตตัญญูบุคคลผู้หนึ่ง

ชีวิตของอาจารย์อุทิศเพื่องานและเพื่อศิษย์ ในสมองของอาจารย์มีแต่งงาน ๆ เท่านั้น
แม้บางวันอาจารย์ไม่สบาย แทนที่จะพักผ่อนอยู่กับบ้าน อาจารย์ก็ยังมาทำงานปกติ จึงถือเป็น
ข้าราชการตัวอย่างคนหนึ่ง

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อาจารย์อำนาจ โตประเสริฐ ได้รับมีดังนี้

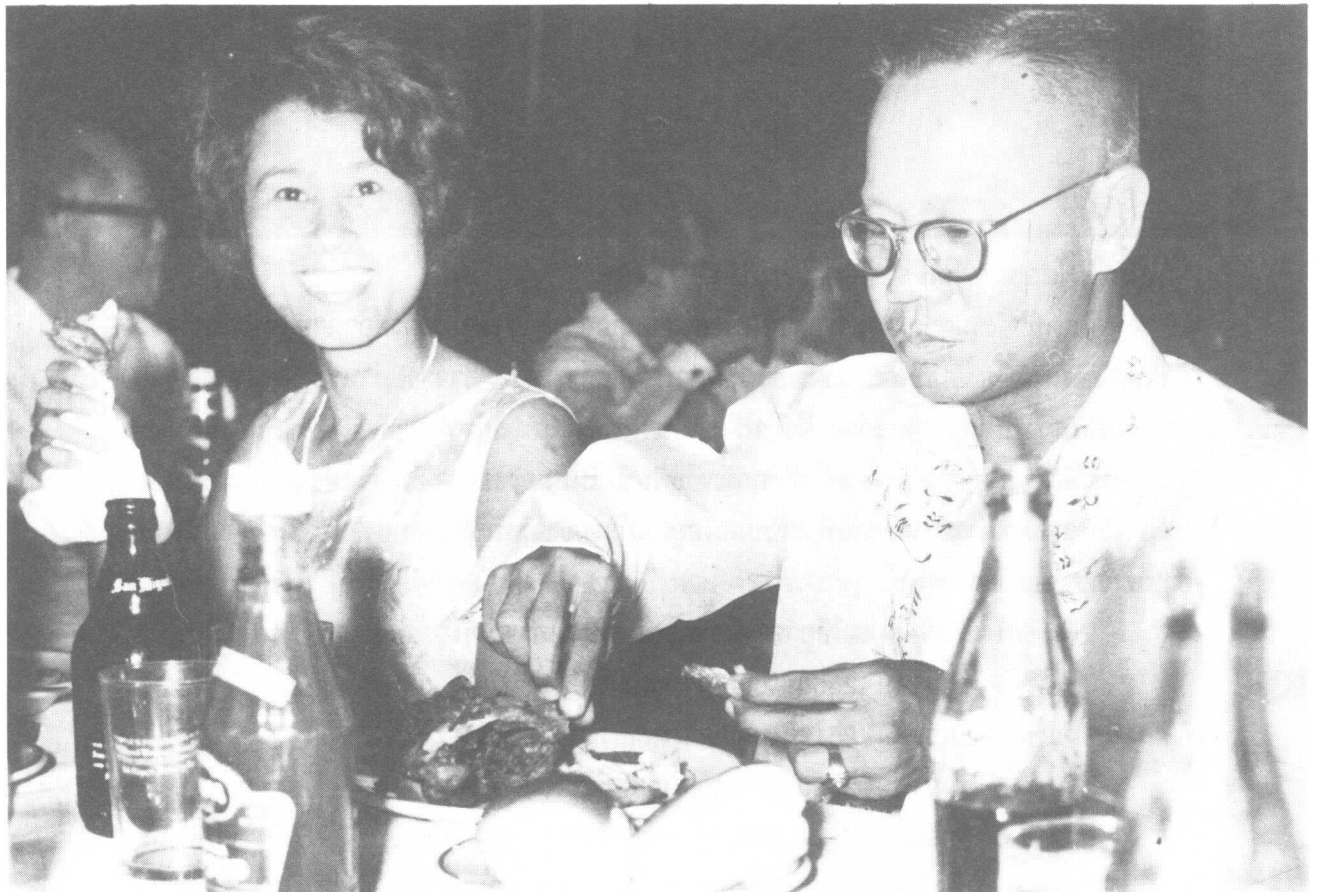
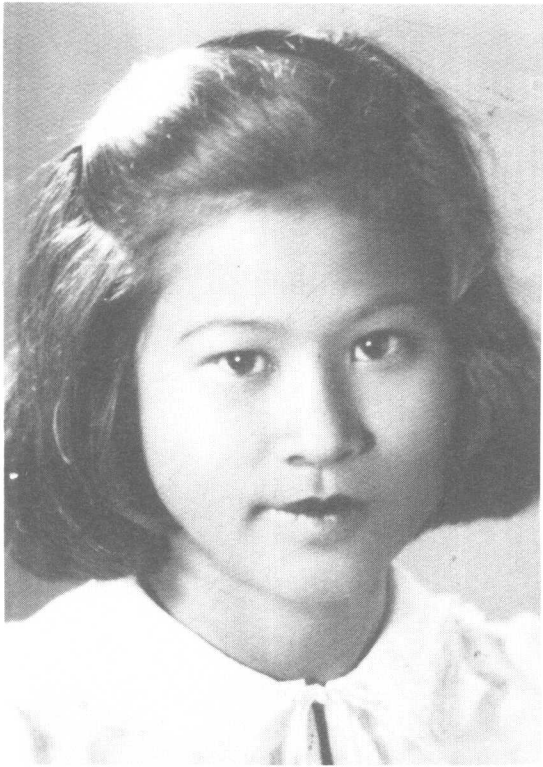
วันที่ 5 ธันวาคม 2506 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย (บ.ม.)

วันที่ 5 ธันวาคม 2510 เบญจมาภรณ์ช้างเผือก (บ.ช.)

วันที่ 5 ธันวาคม 2520 ตริตราภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)

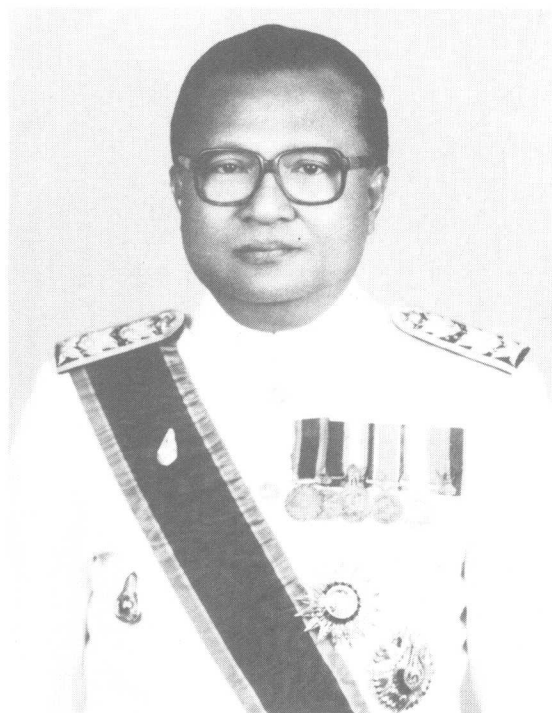
วันที่ 5 ธันวาคม 2527 เหรียญจักรพรรดิมาลา (ร.จ.พ.)

ต่อคำถามที่ว่า เมื่อเกษียณอายุราชการแล้วพวกเราจะไปพบอาจารย์ได้ที่ไหนก็ได้รับ
แจ้งจาก อาจารย์อำนาจ โตประเสริฐ ว่า หลังจากเกษียณอายุราชการแล้วจะพักอยู่ที่ ข. 2/2
ซอยริมคลองมะขามเรียง ตำบลหอรบตันไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรี
อยุธยา 13000 โทร. 243334

อาจารย์อำนวยการ โดประเสริฐ

ดร.วิศิษฎ์ บุมวรชัย

วันเกิด 30 กันยายน 2477

สถานที่เกิด จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ชีวิตครอบครัว สมรสแล้วเมื่อ พ.ศ. 2507 กับอาจารย์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต มีบุตรสาว 1 คน

11 ปี ที่อยุธยา

วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี

ผมเกิดที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อ 30 กันยายน 2477 เริ่มเรียนหนังสือที่บ้านเกิดจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนั้นมาศึกษาต่อที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครและโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยมจนจบประโยคครูมัธยม (ป.ม.) จึงออกรับราชการเป็นครูตรีประจำกรมการฝึกหัดครู เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2500

ประมาณเดือนพฤษภาคม 2500 ได้รับคำสั่งให้มาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา ที่ตำบลท่าवासกรี เพื่อนรุ่นเดียวกันที่มารับราชการที่อยุธยาด้วยกันในครั้งนั้นมี 3 คน คือ อาจารย์ชะเอม ชวนิน กับผมสอนที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา ส่วนอาจารย์อำนาจ โตประเสริฐสอนที่โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยาและคงอยู่มาจนถึงวันนี้ นามสกุลก็ยังใช้ของเดิม

ผมรับราชการที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งต่อมาเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา อยู่ถึง 11 ปีเต็ม จึงได้ย้ายไปเป็นศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู เมื่อเดือนพฤษภาคม 2511

11 ปีที่อยุธยา เป็นช่วงเวลาที่มีความหมายสำหรับชีวิตราชการของผมในเวลาต่อมาก เพราะได้ผู้บังคับบัญชาที่ดี เพื่อนร่วมงานที่ดี และมีลูกศิษย์ที่ดี คงเป็นช่วงเวลาที่ดีรำลึกถึงความสุขในอดีตเหล่านั้นไม่ได้ เป็นช่วงเวลาที่ได้ทำหน้าที่ครูสมบูรณ์ที่สุด คือ ทั้งสอน อบรม ดูแล ปกครองนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ทั้งในโรงเรียนและในชุมชน รวมทั้งได้โอกาสพัฒนาตนเองในการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วย

ผมแต่งงานมีครอบครัวเมื่อปี พ.ศ. 2507 สมัยยังอยู่ที่อยุธยา มีลูกสาว เมื่อปี 2512 ขณะนี้แม่บ้านเป็นอาจารย์อยู่ที่สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต ส่วนลูกสาวเป็นอาจารย์ที่โรงเรียนจิตรลดา มีครอบครัวแล้ว และมีหลานชาย 1 คน อายุเพิ่ง 3 เดือนเศษ กำลังน่ารัก

ประสบการณ์ในการทำงานนั้นก็มิทั้งเป็นครูศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารในตำแหน่งต่าง ๆ ตามจังหวะชีวิตที่ต้องเป็นไป แต่ผมบอกได้ว่าไม่ว่าผม

จะอยู่ในฐานะอะไร ตำแหน่งอะไร ผมก็ทำงานด้วยความสุข งานอะไรก็ได้ถ้าเราทำด้วยความรักและความตั้งใจแล้ว ก็จะช่วยทำให้การทำงานสนุก ผมจึงไม่เคยเป็นโรคเครียด หรือโรคนอนไม่หลับ ผมหลับง่ายจนภรรยาเขาโกรธบ่อย ๆ เพราะคุยกันอยู่ดี ๆ ผมเผลอหลับไปแล้ว

ถ้าถามว่าในชีวิตราชการมีความภูมิใจอะไรมากที่สุด ก็ตอบได้เลยว่าภูมิใจในความสำเร็จของลูกศิษย์ที่เคยสอน ทั้งที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา และวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งขณะนี้มีความสำเร็จในชีวิตส่วนตัวและชีวิตราชการอย่างน่าภูมิใจยิ่ง ความภูมิใจอีกประการหนึ่งในชีวิตราชการ คือการได้มีโอกาสไปรับใช้สถาบันการศึกษาเก่า ที่เคยเล่าเรียนมาในฐานะผู้บริหารที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม หรือวิทยาลัยครูพระนครก็ตาม ถือว่าได้มีโอกาสทดแทนบุญคุณสถาบันการศึกษาเก่าของตัวเองได้ส่วนหนึ่ง

เรื่องความประทับใจเมื่อครั้งรับราชการอยู่ที่อยุธยา นั้น มีมากคงเล่าไม่หมด ชีวิตราชการผมเริ่มต้นที่นี่ ประสบการณ์ต่าง ๆ ในการทำงานที่นี่มีส่วนช่วย มากในการทำงานในช่วงต่อมา เรียกว่าฝึกหัดครูอยุธยา สอนให้ผมทำงานเป็น ปกครองคนเป็น เพราะต้องดูแลนักเรียนประจำกว่าร้อยชีวิต บางครั้งเกิดวิกฤตขึ้นในโรงเรียนก็ต้องหาทางช่วยกันแก้ปัญหา

ผมยังจำได้ว่าวันแรกที่ไปรายงานตัวต่ออาจารย์ใหญ่ คืออาจารย์ประยุทธ สวัสดิสิงห์ ท่านบอกให้ผมไปเรียนวิธีอัดสำเนา (โรเนียว) จากอาจารย์ณะ จูทะศร ทำให้เข้าใจว่าคนเป็นครูนั้นไม่ใช่มีงานเฉพาะงานสอน งานอบรม ปกครองนักเรียนเท่านั้น ต้องพิมพ์ดีดเป็น โรเนียวเป็น ซึ่งเป็นงานธุรการด้วย ผมระลึกถึงบุญคุณของอาจารย์ณะ จูทะศร อยู่ตลอดเวลา เพราะนอกจากจะสอนเทคนิคการใช้เครื่องอัดสำเนาที่ถูกต้อง ตั้งแต่การใส่หมึก การใส่

กระดาษไข วิธีป้อนกระดาษเข้าเครื่องแล้ว ท่านยังช่วยสอนวิทยายุทธอื่น ๆ ให้ผมอีกมากด้วย โดยไม่คิดค่าจ้าง

เล่าเรื่องอาจารย์ณะแล้ว ขอเล่าต่ออีกเรื่อง คือคืนวันหนึ่งผมเดินตรวจความเรียบร้อย เพราะเป็นอาจารย์เวรอยู่ในบริเวณโรงเรียน ประมาณห้าทุ่มเศษแล้ว ผ่านไปทางหอพักวิมานทิพย์ ซึ่งเป็นหอพักที่อาจารย์ณะ เป็นผู้รับผิดชอบอยู่ เห็นไฟที่ห้องอาจารย์ณะยังเปิดสว่างไสวอยู่ จึงจะขึ้นไปคุยด้วย อาจารย์ณะกำลังก้ม ๆ เงย ๆ มองอะไรอยู่บนโต๊ะด้วยความสนใจ ผมจึงถามว่าอาจารย์ทำอะไร อาจารย์ณะบอกผมว่าเพิ่งซื้อนาฬิกาข้อมือใหม่มีวันที่มาวันนีเอง กำลังดูว่าตอนเที่ยงคืนนาฬิกาจะเปลี่ยนวันที่เป็นวันใหม่หรือไม่ ผมมองเห็นแวตาอาจารย์มีความสุขกับของเล่นชิ้นใหม่ นึกแล้วยังอดขำไม่ได้ ที่สุดสำหัดดาหลับหลับตานอนเพียงแต่จะดูนาฬิกาเปลี่ยนวันที่หรือไม่เมื่อตอนเที่ยงคืน เมื่อไม่นานมานี้ผมได้ไปเฝ้าศพอาจารย์ณะที่วัดเสนาสนาราม ยังนึกถึงช่วงเวลาที่เคยเป็นอาจารย์ประจำหอพักด้วยกัน และรู้สึกเสียใจที่อาจารย์ได้จากไปเสียแล้ว ผมขอขอบคุณอาจารย์บุญชูที่กรุณาโทรศัพท์ไปบอกว่าจะมีพิธีฌาปนกิจศพอาจารย์ณะ ทำให้ผมได้มีโอกาสไปเคารพอาจารย์เป็นครั้งสุดท้าย

สมัยที่ป็นครูอยู่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา มีกิจกรรมสำคัญที่สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนมากในขณะนั้นก็คือ “การแสดงตำนานการคล้องช้างในพินียด” ของนักเรียนฝึกหัดครู นับเป็นมหกรรมการแสดงที่ยิ่งใหญ่มาก โดยได้จัดแสดงครั้งแรกในงาน “การศึกษาสงเคราะห์” ที่อยุธยา ต่อมาได้มาแสดงที่กรุงเทพฯ ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน และได้จัดแสดงให้พระเจ้ากรุงเดนมาร์คทอดพระเนตรที่พินียดคล้องช้างที่อยุธยาด้วย ในโอกาสที่พระองค์เสด็จประเทศไทยในฐานะเป็นพระราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

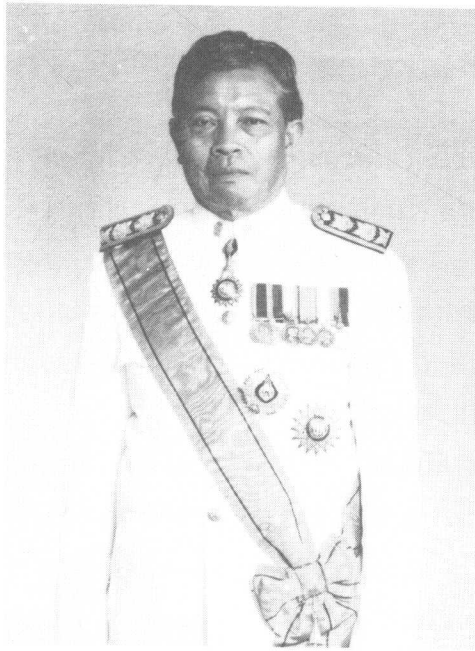

นักเรียนฝึกหัดครูรุ่นที่ได้ร่วมแสดงกิจกรรม การคล้องช้าง เป็นรุ่นที่รักกันมาก และมีความภูมิใจ ผูกพันกันเรียกกันว่า “รุ่นช้าง” มีการพบปะกันทุกปี จนทุกวันนี้ 11 ปีที่อยู่ผ่านไปเร็วมาก แต่ได้ให้ ประสบการณ์ที่มีค่าในการทำงาน

ในโอกาสสุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณท่าน อธิการบดี รศ. ดร. บุญหา วัฒนะ และคณาจารย์ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาทุกท่าน ที่ได้มี น้ำใจกรุณาจัดงานแสดงมุทิตาจิตแก่อดีตผู้บริหารและ อาจารย์เก่า อาจารย์ปัจจุบันของสถาบันฯ ในโอกาส เกษียณอายุราชการในวันนี้

ผมขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้ดลบันดาลให้ท่านอธิการบดี และคณาจารย์ของสถาบันฯทุกท่าน จงประสบแต่

ความสุข ความร่มเย็น และความสำเร็จในชีวิต ตลอดไป

อาจารย์ชะเอม ชวณัน

เกิด 3 กุมภาพันธ์ 2477

สถานที่เกิด ตำบลอัมพวา อำเภอมะปวย จังหวัดสมุทรสงคราม

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ 3 ระดับ 8 สถาบันราชภัฏนครปฐม

ชีวิตครอบครัว สมรสกับ คุณสมุณฑา มีธิดา 1 คน ชื่อ ด.ญ.มุกิตา ชวณัน กำลังศึกษา
อยู่ที่โรงเรียนสาธิต สถาบันราชภัฏนครปฐม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2484 – 2488	โรงเรียนประชาบาล “วัยประชาอนุกุล” สำเร็จชั้นประถมศึกษา
พ.ศ. 2489 – 2494	โรงเรียนอัมพวา “อัมพวันวิทยาลัย” สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ 6
พ.ศ. 2495 – 2497	โรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร สำเร็จประโยคครูประถม (ป.ป.)
พ.ศ. 2496	สมัครสอบ สำเร็จเตรียมอุดมศึกษา
พ.ศ. 2498 – 2499	โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม สำเร็จประโยคครูมัธยม (ป.ม.)
พ.ศ. 2501 – 2502	วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) สำเร็จปริญญาตรี การศึกษบัณฑิต (กศ.บ.)
พ.ศ. 2506	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จอนุปริญญาบรรณารักษศาสตร์ (อนุ.บ.ร.)

ประวัติการรับราชการ

16 เมษายน 2500	ครูตรี ประจำกรม กรมการฝึกหัดครู
25 พฤษภาคม 2500	ครูตรี โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
1 เมษายน 2503	อาจารย์ตรี โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
22 มิถุนายน 2504	อาจารย์โท โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
1 พฤษภาคม 2507	อาจารย์โท โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูนครปฐม
8 มีนาคม 2515	อาจารย์เอก วิทยาลัยครูนครปฐม
30 กันยายน 2518	อาจารย์ 2 ระดับ 6 วิทยาลัยครูนครปฐม
2 กรกฎาคม 2522	อาจารย์ 3 ระดับ 7 วิทยาลัยครูนครปฐม
22 พฤษภาคม 2522	อาจารย์ 3 ระดับ 8 วิทยาลัยครูนครปฐม

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

5 ธันวาคม 2505	บ.ม.
5 ธันวาคม 2510	บ.ช.
5 ธันวาคม 2512	จ.ช.
4 พฤษภาคม 2517	ต.ม.
5 ธันวาคม 2520	ต.ช.
5 ธันวาคม 2523	ท.ม.
5 ธันวาคม 2526	เหรียญจักรพรรดิมาลา
5 ธันวาคม 2528	ท.ช.
5 ธันวาคม 2537	ป.ม.

ครึ่งหนึ่ง....ที่อยุธยา

ชะเอม ชวนินี

ข้าพเจ้าเดินทางมาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา เทอมต้น ปีการศึกษา 2500 พร้อมกับ ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี โดยพักอยู่หอพักนเรศวร ห้องเดียวกับ ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี รับหน้าที่สอนวิชาตรีโกณมิติ ประวัติศาสตร์ไทย และวิชาเคมี ขณะนั้นมีอาจารย์ทั้งหมด 15 คน เป็นชายล้วน อาจารย์ที่สอนวิชาหลักส่วนมากเป็นอาจารย์หนุ่ม ๆ อายุระหว่าง 21 - 24 ปี เท่าที่จำได้มี อาจารย์สำเร็จ ไยยวง อาจารย์บุญเหลือ แฝงเวียง อาจารย์สาโรช ชมชื่น อาจารย์นิกร นนทวงศ์ อาจารย์วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี และข้าพเจ้า การสอนของพวกเราจะสอนตามหลักสูตรเตรียมอุดมศึกษา สายวิทยาศาสตร์ ซึ่งสูงกว่า หลักสูตรระดับ ป.กศ. ทุกคนต่างให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างเต็มที่ นักเรียนจะต้องเรียนหนักมาก นักเรียนรุ่นนี้เป็นนักเรียน ป.กศ. รุ่น 2 และ รุ่น 3 ปรากฏว่านักเรียนรุ่นนี้เก่งเหลือเกิน เพราะเมื่อสิ้นปีการศึกษา นักเรียน ป.กศ.รุ่น 2 ที่ทางโรงเรียนคัดเลือกให้ไปเรียนต่อที่วิทยาลัยครูเทพสตรี ได้ไปสอบคัดเลือกเรียนต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ นักเรียนเหล่านี้สอบคัดเลือกเรียนต่อได้จำนวนมาก จนไม่มีนักเรียนไปเรียนต่อที่วิทยาลัยครูเทพสตรี ทางโรงเรียนต้องคัดเลือกนักเรียนลำดับรองลงไป ข้าพเจ้าได้พบลูกศิษย์คนหนึ่ง แกเล่าให้ฟังว่า ระหว่างที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา รู้สึกเกลียดอาจารย์สำเร็จ ไยยวง เพราะสอนภาษาอังกฤษยากเหลือเกิน แต่พอมาสอบคัดเลือกเรียนต่ออยากจะไปกราบอาจารย์สำเร็จ ไยยวง เพราะสิ่งที่อาจารย์สอน เป็นความรู้ที่เขาออกสอบคัดเลือก ลูกศิษย์บางคนบอกว่า วิชาตรีโกณมิติที่ข้าพเจ้าสอน เมื่อเรียนระดับ ป.กศ.สูง แทบไม่ต้องเรียนอีกเลย เพราะข้าพเจ้าสอนแล้วทั้งหมด

เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2500 ข้าพเจ้า, ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี อาจารย์สำเร็จ โยยวง อาจารย์บุญเหลือ แฝงเวียง ได้ไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร โดยข้าพเจ้า และ ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี ได้รับเงินเดือนระหว่างศึกษาต่อ ดังนั้น เมื่อจบการศึกษา ปี พ.ศ. 2503 จึงต้องกลับมาสอนที่โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยาตามเดิม พวกเราได้รับความไว้วางใจจากท่านอาจารย์ใหญ่ ให้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญหลายอย่าง เช่น งานทางด้านวิชาการ งานทางด้านการปกครองนักเรียน เป็นต้น งานที่สร้างความภูมิใจสำหรับพวกเรามากก็คือ การจัดงานที่ชื่อว่า “งานศึกษาสงเคราะห์”

งานศึกษาสงเคราะห์เกิดขึ้นเนื่องจากทางโรงเรียนได้รับมอบหมายจากกรมการฝึกหัดครู ให้ไปแสดงตำนานการคล้องช้าง ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนที่กรุงเทพฯ โดยได้รับค่าใช้จ่ายเพียง 5,000 บาท (ห้าพันบาทถ้วน) ค่าใช้จ่ายในการแสดงตำนานการคล้องช้าง มีมูลค่าหลายหมื่นบาท เช่น ค่าสร้างช้าง 20 เชือก เป็นเงิน 7,000 บาท ค่าสร้างเพนียดคล้องช้าง ค่าสร้างพลับพลาที่ประทับ ค่าเครื่องแต่งตัวผู้แสดง ค่าขนส่ง ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท่านอาจารย์ใหญ่ (อาจารย์ทวี โปราณานนท์) จึงดำริจัดงานเพื่อหารายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการแสดงตำนานการคล้องช้าง โดยจัดงานที่วังจันทร์เกษม เป็นเวลา 3 วัน 3 คืน อาจารย์ของโรงเรียน ซึ่งมีประมาณ 25 คน ทุกคนมีหน้าที่ทำงานทุกวัน เพราะไม่สามารถจัดเวรผลัดเปลี่ยนกันได้ โดยเฉพาะ ดร.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี ต้องทำหน้าที่ฝึกนักเรียนในการแสดงตำนานการคล้องช้างร่วมกับผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ส่วนข้าพเจ้ามีหน้าที่ด้านการเงิน ทุกหน่วยงานจะต้องมาส่งเงิน เบิก - จ่ายเงิน ตลอดจนมอบหลักฐานการรับ - จ่ายเงินกับข้าพเจ้า ตลอด 3 วัน 3 คืน ของการจัดงานเพื่อหารายได้ เรามีการแสดงหลายอย่าง มีการชกมวย การแข่งขันฟุตบอล การแสดงตำนานการคล้องช้าง ซึ่งแสดงทั้งกลางวัน และกลางคืน งานนี้เป็นงานที่ทั้งอาจารย์และนักเรียนเหน็ดเหนื่อยมากที่สุด เป็นงานที่นักเรียนภูมิใจที่สุด ถ้าพบศิษย์เก่ารุ่นนี้ เขาจะบอกว่าผมศิษย์เก่าอยุธยา รุ่นช้างครับ ปรากฏว่าศิษย์เก่ารุ่นนี้ไปเป็นอาจารย์อยู่ที่สถาบันราชภัฏนครปฐม จำนวนถึง 7 คน 1 ใน 7 คน นั้น ได้รับคัดเลือกให้ไปดำรงตำแหน่งอธิการบดี สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี คือ ผศ. สนิท ชุนดี

การแสดงตำนานการคล้องช้าง มีโอกาสแสดงที่กรุงเทพฯ 2 ครั้ง คือแสดงในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ที่สนามโรงเรียนเตรียมอุดม และครั้งสำคัญ คือ ได้แสดงถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทอดพระเนตร ที่โรงเรียนสวนกุหลาบ นับเป็นเหตุการณ์ที่ประทับใจที่ผมไม่มีวันลืม

อาจารย์วรบุษ พิชิตเกริกพล

เกิด	8 กรกฎาคม พ.ศ. 2478
สถานที่เกิด	ตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2483 – 2487	โรงเรียนวัดบ้านแพน “สำเร็จประโยคประถมศึกษา”
พ.ศ. 2488 – 2493	โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ “สำเร็จประโยคมัธยมศึกษา”
พ.ศ. 2494 – 2496	โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ “สำเร็จประโยคเตรียมอุดมศึกษา”
พ.ศ. 2497 – 2499	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแผนกฝึกหัดครูมัธยม “สำเร็จประโยคครูมัธยม”
พ.ศ. 2500 – 2503	วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร “ปริญญาวิชาการศึกษา (กศ.บ.) สาขามัธยมศึกษา”

ประวัติการทำงาน

26 พฤษภาคม 2502	ครูโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
1 มกราคม 2503	อาจารย์โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
1 ตุลาคม 2511	อาจารย์โท วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
8 มีนาคม 2515	อาจารย์เอก วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
1 ตุลาคม 2515	อาจารย์เอก วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
30 กันยายน 2518	อาจารย์ 2 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
1 กันยายน 2519	อาจารย์ 2 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา หัวหน้าภาควิชาชีววิทยา
27 มีนาคม 2523	อาจารย์ 3 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
1 เมษายน 2535	อาจารย์ 3 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
15 ตุลาคม 2535	อาจารย์ 3 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

1 ตุลาคม 2536

อาจารย์ 3 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

1 ตุลาคม 2537

อาจารย์ 3 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

5 ธันวาคม 2511

จ.ช.

5 ธันวาคม 2515

ต.ม.

5 ธันวาคม 2520

ต.ช.

5 ธันวาคม 2525

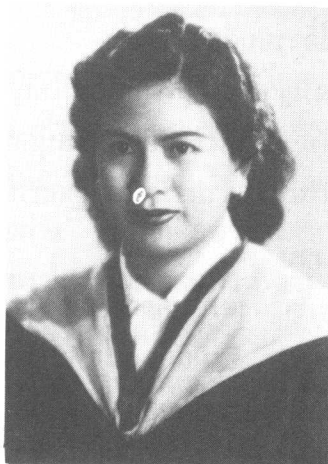
ท.ม.

5 ธันวาคม 2529

ท.ช.

5 ธันวาคม 2529

ร.จ.พ.

อาจารย์วรนุช พิชิตเกริกพล

จากใจ

อาจารย์วรณัฐ พิชิตเกริกพล

กิจกรรมที่สนุกและประทับใจ

งานลูกเสือ

ประทับใจเมื่อไปเข้าค่ายที่ค่ายมฤคทายวัน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ประทับใจ เพราะลูกเสือสามารถที่จะแสดงออกทำให้รู้สึกสนุก มีวิธีการควบคุมเพื่อให้การแสดงออกทำได้ดี และให้ลูกเสือได้ทำตามความสามารถ ผู้ควบคุมสามารถออกกฎกติกา ฝึกความมีวินัยได้อย่างดี ทำให้ลูกเสือปฏิบัติได้จริง

การไปทัศนศึกษาวังแก้ว และเขาสามมุข เขาสามมุขอยู่อย่างแออัด แต่อยู่กันได้ การไปเที่ยววังแก้ว ประทับใจคือ เขาครอบครัวไปด้วยได้ ที่พักค้างแรมมีสภาพดี สนุกมาก

การออกนิเทศ ไปโดยรถแลนด์

นั่งดูนายเรียน นายป่วน ขัปรถ จนรู้สึกว่ามันขับได้ วันหนึ่งไปนิเทศที่โรงเรียนประตูลัย โดยมี อ.สนธิ์ และ อ.บำรุง ไปด้วย รับอาสาเรียนขัปรถออกจาก ว.ค. จนถึงคุ้มขุนแผน มีสามล้อด้านซ้าย และมีรถสวน สามารถชอกแซกไปตามพุ่มไม้ พันภัยได้ พี่สนธิ์จับราวข้างหน้าตัวเกร็ง ขากลับบอกพี่ต๋อว่าไม่ต้องมารีบกลับนะ

นักศึกษา

นักศึกษาเมื่อก่อนเห็นครูเป็นแม่คนที่ 2 และนักศึกษาก็นักเรียนในครอบครัวที่ จนถึง 2517 จะมีการเปลี่ยนแปลงเยอะมาก โดยเฉพาะ 2525 สภาพของครู เหมือนลูกจ้างกับผู้จ้าง ความเคารพที่มีต่อครูของนักศึกษามีน้อยมาก และยิ่งน้อยมากขึ้น เมื่อมีการแยกคณะ

อาจารย์

- ประทับใจ ท่านเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ ดร.นิเชต เพราะมีวิธีการทำงานที่ติดตามงานได้ดี
- อารีอารอบคือ อ.จินต์
- อ.เจริญผล เป็นผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่ใจดี
- อ.ธง เป็นผู้นำที่มีบุคลิกที่สนุกเข้ากับลูกน้องได้
- อ.จรินทร์ สามารถที่จะนำสถาบันฯให้เป็นที่รู้จักของชุมชน

การริเริ่มการทำงาน

ดำเนินการตั้งสภาอาจารย์ ร่างระเบียบการดำเนินการ พี่ต๋อ เป็นนายกสภา ทำหน้าที่ร่างหลักการ ซึ่งมีลักษณะเป็นการจัดสวัสดิการอาจารย์และกิจกรรมอาจารย์ (มีเป็นรูปเล่ม) แต่งานนี้ก็เลือนหายไป ทำได้แค่ 1-2 ปี ปัจจุบันกลายเป็นสโมสรวาจารย์ และตัวพี่เองเป็นกรรมการสโมสรทุกรุ่น

ความในใจที่อยากจะบอก

ปัจจุบันสังคมของเราอยู่แบบตัวใครตัวมัน ผิดกับสมัยก่อนที่เอื้ออาทรต่อกัน ความสัมพันธ์จะอยู่ในเฉพาะภาควิชา สายใยจิตจางลง เป็นเพราะหน่วยงานใหญ่ขึ้น ทำให้ส่วนย่อยอยู่กันอย่างกระจาย จึงทำให้ต่างคนต่างอยู่ มีการแบ่งแยก ทำให้ดูเหมือนกับจะต้องแย่งชิงกัน เช่น เรื่องงบประมาณ

งานเกษียณอายุราชการไม่จัดเฉพาะอาจารย์ที่อยู่ปัจจุบัน ทำให้ผู้ม่างานเด็ก ๆ ไม่รู้จักอาจารย์เก่า ๆ ที่เคยอยู่ ทำให้ความสัมพันธ์ห่างเหินกัน

งานที่ทำด้วยความเหนื่อยมาก

นิเทศการสอนต้องรับผิดชอบสูง ดี 2 เคยรับนักศึกษาฝึกสอนที่ป่วยมากที่บ้านซึ่งมาโรงพยาบาล

นิเทศนักศึกษาที่วัดจุฬา เอาเงินเบี้ยเลี้ยงไปจ่าย ออกจากบ้านพักนักศึกษา รถติดหล่ม ในเวลา 2 ทุ่มกว่า ฝนตก ถนนเป็นหล่ม อยู่ในรถจนฝนหาย จึงไปบอกชาวบ้านให้มาช่วย

ขับรถชนกับรถไฟที่วิ่งตัดหน้าที่เชิงสะพานปรีดี มีพี่สุภากร พี่สนธิ นั่งอยู่ด้วย รถจี๊ปของเราบังโคลนฉีก รถไฟฟ้าด้านคนขับยุบคนขับออกไม่ได้ พอดีอาจารย์จินต์(อดีตอธิการ) ขับรถผ่านมาตัดสินใจว่ารถไฟฟ้าผิด เพราะตัดหน้าแต่ตกลงกันได้คือ ต่างคนก็ต่างยอม

ความภาคภูมิใจในชีวิต

ความคิดของคนรุ่นเก่าทั้ง 3 คน คือ อ.ดาวเรือง อ.อุดมสิน และอ.วรรณุช เห็นว่าการได้สายสหายเป็นบำเหน็จความดีความชอบในชีวิตการทำงาน ดังนั้นจึงมีความภูมิใจในสิ่งนี้มาก

ภูมิใจในความสำเร็จของลูก ๆ ที่พี่ต่อสามารถส่งลูก ๆ ขึ้นฝั่งได้อย่างดี เพราะทุกคนก็ประสบผลสำเร็จในการศึกษาในการทำงาน และมีครอบครัวที่อบอุ่น มีหลานที่น่ารัก พี่ต่อภูมิใจมากกว่า มีตนเพียงผู้เดียวที่รับผิดชอบสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตคือการปั้นคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์

ข้อคิดฝากน้อง ๆ

1. ขอให้น้อง ๆ อาสางาน เพราะงานในสถาบันไม่เหนือความสามารถของเรา ถ้างานนั้นเราไม่รักไม่ชอบ เราต้องทำใจให้รัก ทำงานให้เต็มความสามารถที่สุด

2. พยายามปลูกฝังให้นักศึกษามีวินัย เรามักจะเน้นวิชาการ แต่ไม่ฝึกให้นักศึกษามีวินัยในตัวเอง ซึ่งมีผลโยงไปถึงระเบียบทุกอย่าง เช่นนักศึกษาแต่งกายไม่ถูกระเบียบ คือ นักศึกษาแต่งตามแฟชั่น เรามีกฎข้อบังคับ แต่เราไม่มีบทลงโทษที่แน่นอน เพราะฉะนั้นผู้สอนโทษกิจการนักศึกษาและทางกิจการศึกษาก็บอกว่าผู้สอนไม่ช่วยดูแล

3. สถาบันของเรา เราไม่มีอะไรที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์เดียวกัน เช่นไปงาน 5 สถาบัน เราไม่มีฟอร์มเดียวกัน

อาจารย์อุดมสิน อรรถพจน์ย์

เกิด 20 มีนาคม 2477

สถานที่เกิด อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดอ่างทอง

ครอบครัว สมรสกับ นายพจน์ อรรถพจน์ย์ อาจารย์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2504 มีลูกสาว 1 คน แต่ทั้งคู่ประสบอุบัติเหตุถึงแก่กรรม เมื่อ พ.ศ. 2506

ที่อยู่ปัจจุบัน 98 หมู่ 4 ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดอ่างทอง

ประวัติการศึกษา

2484 - 2487	โรงเรียนวัดพนิจธรรมสาร อ.บ้านโพธิ์ จ.อ่างทอง จบ ป. 4
2488 - 2490	โรงเรียนบ้านโพธิ์วิทยาสรรพ์ อ.บ้านโพธิ์ จ.อ่างทอง จบ ม. 3
2491 - 2493	โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดอ่างทอง จบ ม. 6
2494 - 2496	โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูจะเข้เทรา จบ ป.ป.
2497 - 2499	โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยมเตรียมอุดมศึกษา จบ ป.ม. (วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน)
2500 - 2501	วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร จบ กศ.ม.
2517 - 2518	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะ การประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

26 พฤษภาคม 2502	ประจำกรมการฝึกหัดครู
1 กรกฎาคม 2502	โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
1 ตุลาคม 2511	วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
26 มกราคม 2511	สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

5 ธันวาคม 2511	จตุรตถาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)
5 ธันวาคม 2515	ตริตาภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)
5 ธันวาคม 2520	ตริตาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)
5 ธันวาคม 2523	ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
5 ธันวาคม 2528	ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)
5 ธันวาคม 2528	เหรียญจักรพรรดิมาลา (ร.จ.พ.)
5 ธันวาคม 2537	ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)

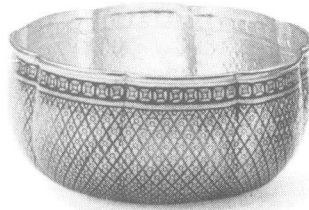

อาจารย์อุดมสิน อรรถพจน์ย์

วันทีรอกคอย

อ.อุดมสิน อรรถพจน์ย์

วันที่ 30 กันยายน 2538 เป็นวันสุดท้ายของชีวิตการรับราชการ เป็นธรรมดาที่เราใช้ชีวิตผูกพันอยู่กับสถาบันแห่งนี้เป็นเวลา 36 ปีเศษ ย่อมทำให้อดใจหายไม่ได้ แต่เป็นเรื่องที่ทราบล่วงหน้าและเตรียมตัวเตรียมใจไว้แล้ว ก็จะขอเล่าประวัติชีวิตส่วนตัวพอเป็นธรรมเนียมที่จัดทำกัน

อุดมสิน อรรถพจน์ย์ สกุลเดิม ประภาสสวัสดิ์ เป็นลูกเตี้ยจนเอง - แม่กิมฮุ้น ประภาสสวัสดิ์ (แซ่โค้ว) เกิดเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2477 อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง มีพี่น้อง 8 คน แต่งงานกับนายพจน์ อรรถพจน์ย์ อาจารย์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2504 มีลูกสาว 1 คน ทั้งพ่อ-ลูก ประสบอุบัติเหตุถึงแก่กรรม เมื่อ พ.ศ. 2506 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 98 หมู่ 4 ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การทำงาน

ครั้งแรกบรรจุที่กรมการฝึกหัดครู ประมาณหนึ่งเดือนเศษ แล้วมาอยู่ที่โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู ได้รับมอบหมายให้สอนหลายวิชา เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ จิตวิทยา วิธีสอนวิชาต่างๆ และภาษาอังกฤษ เป็นต้น เป็นอาจารย์ในเทศก์นักศึกษาฝึกสอนและได้รับแต่งตั้งเป็น หัวหน้าหมวดวิชาสังคมศาสตร์

เมื่อ พ.ศ. 2511 ได้ย้ายมารวมอยู่ที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จึงมาสอนอยู่หมวดวิชาการศึกษา และเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชาการศึกษา ต่อมาได้มีการจัดแบ่งเป็นคณะวิชาก็มาอยู่คณะวิชาครุศาสตร์ สอนอยู่ภาคหลักสูตรและการสอน เคย

ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาคหลักสูตรและการสอน หัวหน้าฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและรองหัวหน้าคณะวิชาครุศาสตร์ งานนอกเหนือจากด้านการสอน เป็นวิทยากรให้การอบรมผู้บริหารครูโรงเรียนประถมศึกษา อบรมครูหลักสูตรประถมศึกษา และเป็นวิทยากรอบรม ผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา

ความรู้สึกจากใจ

ชีวิตการเป็นครูเป็นชีวิตที่ราบเรียบมีความสุขดี เป็นธรรมดาของการทำงานก็ต้องมีปัญหา และอุปสรรคบ้าง เมื่อเริ่มต้นรับราชการ ทำงานอยู่โรงเรียนเล็ก ๆ อบอุ่นดี พอเป็นวิทยาลัยครูรู้สึกครอบครัวใหญ่ขึ้น การทำงานก็มีปัญหามากขึ้น และเมื่อเป็นสถาบันราชภัฏรู้สึกว่าได้พัฒนาการศึกษากว้างขวางขึ้น มีหลายคณะวิชาและหลายหน่วยงาน จนทำให้บุคลากรในสถาบันเดียวกันมีความสัมพันธ์กันน้อยลง ที่น่าห่วงคือ แต่ละคณะวิชา ควรจะได้ประสานกันทำงาน อย่าต่างคนต่างทำงาน เพราะเราอยู่ในสถาบันเดียวกัน การทำงานต้องมีเป้าหมายเดียวกัน ความเข้าใจกันฉันท์พี่น้อง จะช่วยให้ความสำเร็จในการทำงานง่ายขึ้น

ข้าพเจ้ามีความรักและผูกพันต่อสถาบันแห่งนี้มากเพราะชีวิตตั้งแต่เริ่มรับราชการจนถึงเกษียณอายุราชการ ทำให้รู้สึกว่าเป็นเสมือนหนึ่งบ้านอันเป็นที่รักของข้าพเจ้า เป็นสถานที่สร้างและชุบชีวิตให้มีความสุขและความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน โดยมีเพื่อนร่วมงานและลูกศิษย์ที่ดี จนทำให้สัมผัสและข้าพเจ้าคิดเสมอว่า “ลูกศิษย์” เป็นผู้ทำให้เรามีหน้าที่และการงาน เราต้องให้ความรักและความเมตตาเมื่อเป็นข้าราชการต้องทำงานให้คุ้มค่าและสมศักดิ์ศรี ทำตัวให้มีความสุขและสนุกกับงานที่ทำ มีความซื่อสัตย์สุจริต

พ.ศ. 2509 ย้ายโรงเรียนฝึกหัดครูชาย
มาอยู่ ณ ที่ปัจจุบัน เลขที่ 91 ถนนโรจนะ มีเนื้อที่
ประมาณ 150 ไร่เศษ และในปีนั้นโรงเรียนได้รับ
การยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

พ.ศ.2511 กระทรวงศึกษาธิการประกาศ
รวมโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา
เข้ากับวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ในปี พ.ศ. 2511 อาจารย์จินต์ รัตนสิน ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา **อาจารย์บำรุง
จิตต์จำนงค์** ย้ายมาจากวิทยาลัยครูอุดรธานี เพื่อปฏิบัติ
ราชการในภาควิชาภาษาไทย และในปีถัดมา พ.ศ. 2512
อาจารย์กมล ยุพกรณ์ ได้ย้ายติดตามมาจากวิทยาลัยเดียวกัน
และปฏิบัติราชการในภาควิชาเกษตรศาสตร์

ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 อาจารย์จินต์ รัตนสิน ผู้อำนวยการฯ
ย้ายไปเป็นผู้อำนวยการที่วิทยาลัยครูอุบลราชธานี **ดร.นิเชต
สุนทรพิทักษ์** ได้มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยาสืบแทน และในปี พ.ศ. 2518 **อาจารย์
ดาวเรือง เรืองมณี** ได้ย้ายมารับราชการที่วิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยา จนถึงปัจจุบัน

ต่อจากนั้นวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้เปลี่ยน
ผู้บริหารคนแล้วคนเล่า เป็น

รศ.สุรพันธ์ ยันต์ทอง

รศ.ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ

อาจารย์จำเริญ เสกธีระ

แล้วในปี พ.ศ. 2530 **รองศาสตราจารย์ธง รุญเจริญ** ได้ย้าย
มาดำรงตำแหน่ง อธิการวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา และ
ในปี 2532 จึงย้ายไปดำรงตำแหน่งอธิการวิทยาลัยครูพระนคร

อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์

อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ เกิดเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2478 ณ จังหวัดสมุทรสงคราม สำเร็จการศึกษา กศ.บ. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แต่งงานแล้วมีบุตร 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน คนโตกำลังเรียนอยู่ชั้น ม.6 คนสุดท้องเป็นชาย

ปัจจุบันนี้ อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ รับราชการที่หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ (กรมการฝึกหัดครู) ในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 6

ประวัติการทำงาน

อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ ได้รับใช้ราชการมานานพอสมควรโดยรับราชการครั้งแรก ณ สถาบันราชภัฏอุดรธานี (วิทยาลัยครูอุดรธานี) พร้อมกับอาจารย์กมล ยุพกรณ์ ในสมัยอาจารย์บุญจันทร์ วงศ์รักมิตร และอาจารย์ศิริ สุขกิจ เมื่อ พ.ศ. 2502

พอถึงปี พ.ศ. 2510 อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ ได้ย้ายมารับราชการ ณ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีอาจารย์จินต์ รัตนสิน เป็นผู้อำนวยการ

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาในสมัยนั้น มีอาคารเรียนอยู่ 3 หลัง มีครู - อาจารย์ 80 คน นักศึกษาประมาณ 800 คน อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาภาษาไทย อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ รักวิชาภาษาไทยเพราะเป็นภาษาประจำชาติ จึงได้พยายามกวดขันนักศึกษาในด้านภาษาไทยตลอดมา

การสอนของอาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ จะไม่เหมือนใคร เพราะอาจารย์จะจัดให้นักศึกษาชายนั่งแถวหน้า ๆ ให้นักศึกษาหญิงนั่งแถวหลัง อาจารย์มักจะให้นักศึกษาคัดลายมือตั้งแต่ ก. ไก่ จนถึง ฮ. นกฮูก คนละหลาย ๆ จบ นักศึกษาที่ได้เรียนวิชาภาษาไทยกับอาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ จะประทับใจมาก และมีความภูมิใจเสมอ เพราะว่าอาจารย์ได้สอนความเป็นไทยให้แก่นักศึกษาเหล่านั้น

อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์

ในสมัยที่อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ ประจำทำงานอยู่ ณ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นสถาบันราชภัฏในปัจจุบันนั้น อาจารย์จะพักอยู่ ณ บ้านพักของวิทยาลัยเยี่ยง ๆ กับบ้านพักของผู้อำนวยการ อาจารย์ชอบเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สุนัข เมื่อท่านอาจารย์ไปไหน มักจะนำเอาสุนัขตัวโปรดชื่อ ไอ้เปี้ยก ซ้อนจักรยานเสมอ การขี่จักรยานนี้จะเป็นบุคลิกอย่างหนึ่งของอาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ เพราะอาจารย์จะขี่จักรยานเป็นประจำ

บางครั้งอาจารย์จะลืมนกุญแจไว้ในบ้านก็ได้สุนัขนี้แหละช่วยเหลือ สุนัขตัวที่ช่วยเหลือไปคาบกุญแจมาให้ชื่อว่า ไมโล จึงถือได้ว่า อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ นอกจากจะมีความเมตตา กรุณาต่อศิษย์แล้ว ยังมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์อีกด้วย

เมื่อพวกเราเรียนถามว่า อาจารย์มีคติประจำใจอะไรบ้างที่พอจะเป็นข้อเตือนใจน้อง ๆ ต่อไป อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ บอกว่าไม่มีคติเตือนใจอะไร เพราะตนเองไม่สามารถจะสอนผู้ใดได้

อาจารย์บำรุง จิตต์จำนงค์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคมสมัยนี้ว่า สังคมในวิทยาลัยครูปัจจุบันนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน ไม่ต่างคนต่างอยู่ แม้ไม่มีรายได้ ไม่มีค่าล่วงเวลา พวกเราก็ช่วยเหลือกันด้วยน้ำใจ ทำงานเหนื่อยแต่สบายใจ

หลังจากเกษียณอายุราชการแล้ว อาจารย์จะเลี้ยงลูกและปลูกต้นไม้ ณ บ้านเลขที่ 73/17 หมู่ที่ 6 ซอยสง่า ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 02-5263920 หากท่านผู้ใดคิดถึงก็โปรดติดต่อได้

อาจารย์กมล ยุพกรณ์

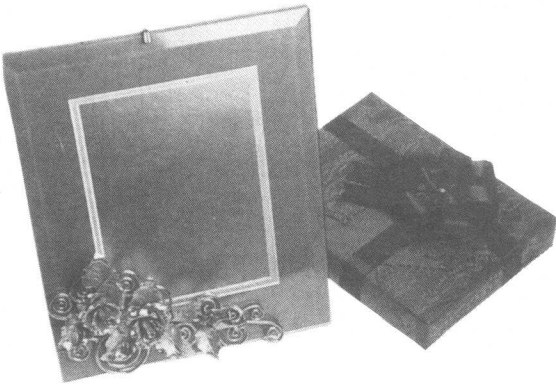
บุรุษชาผู้สูงอายวัย 60 (3 พ.ค. 2538) รับราชการครั้งแรกตำแหน่งครูจัตวา ร.ร.ศรีอยุธยา อยู่ได้เพียง 6 เดือน ก็ลาออก เพื่อศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำเร็จ ปี 2502 รับราชการตำแหน่งอาจารย์ตรี รร.ฝึกหัดครูอุดรธานี ปี 2512 ย้ายมาวิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยา ได้ดิบได้ดี เลื่อนเป็นชั้นเอก ชั้นพิเศษ ระดับ 7 ระดับ 8 ที่นี้ ขอย้ายไปสอน ที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม ปี 2531 ได้รับการโอนตำแหน่งไปวิทยาลัยครูจันทระเกษม ปี 2538 จึงเกษียณอายุราชการที่สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

ที่อยุธยาตัวเอง ชายหนุ่มวัย 39 ปี ยอยากมีเมียพยายามร่วมและจัดกิจกรรม หลายอย่าง แบดมินตัน บาสเกตบอล วอลเลย์บอล สัศจรรย์เต้นรำทำเพลง กระทั่งทัวร์กระจอก ทัวร์เศรษฐกิจ ไม่ได้ผลสักอย่าง บุญวาสนาส่ง วงดนตรี “มิตรระอา” อุปถัมภ์คำจูน นักดนตรี นักร้องเป็นกองเชียร์ ประชา วารณี วรุษ น้ำเขียว เรียมจันทร์ วันดี เมิน และแฉ่ง ล้นเต็มที่ได้แต่งงานกับสาวงามลูกครึ่ง (จีน) นามว่า ลัดดา ลิมปเสนีย์ ผลผลิต คือ น้ำหวาน น้ามนต์ น้ำหอม (จึงปิดโรงงาน)

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้ให้แต่สิ่งดีงามทั้งนั้น ผู้บังคับบัญชาทุกท่านให้ความเมตตา และเป็นกันเอง ไม่เคยทุกข์ใจหรือเครียดกับการทำงานที่นี่ เป็นน้ำแฉ้วของเพื่อน พี่แฉ้วของเพื่อนรุ่นน้องและเป็นลูกแฉ้วของเพื่อนบ้าน เมื่อพบเพื่อนอาจารย์ เจ้าหน้าที่และคนงานต่างยิ้มแย้มแจ่มใสทักทายกัน บางโอกาสก็กินหากันเพื่อความสนุกสนาน ป้าชูปบอกว่า ถ้าเป็นสมัยก่อนโดนมะพร้าวอัดปากแล้ว

จะให้ผมบอกด้วยหรือว่าทำไมผมจึงผูกพันกับ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ? นายแก้ว เพื่อนแก้ว เมียแก้ว ลูกแก้ว (จตุรนต์) ผมได้รับที่นี่ครับ

จำได้ว่าในงานเลี้ยงที่คหกรรมถูกถามว่ามีเมียดีไหม “ดีมากครับ” ย่าอยู่เป็นโสดเลย มนุษย์สัมพันธ์ ความอะลุ่มอล่วย การนับถือกันฉันท์มิตร ทำให้เรามีความสุขแน่

ว่าที่ร้อยตรี ดาวเรือง เรืองมณี

ประวัติส่วนตัว

เกิดวันที่ 7 มิถุนายน 2478 ที่บ้านตำบลโผงเผง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดอ่างทอง ถือได้ว่าเป็น “หลานชาวนา” เพราะตระกูลดั้งเดิมมีอาชีพทำนา แต่หลังจากที่พ่อแม่แต่งงานกันแล้ว ไม่ได้ทำนาโดยตรง คือ มีที่นาให้ผู้อื่นเช่าทำ หรือทำแบ่งครึ่ง

มีพี่สาวคนเดียว จึงเป็นลูกคนสุดท้อง สมรสกับ คุณสุรรัตน์ ศีตะปันย์ (ปัจจุบันรับราชการเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย) มีบุตรชาย 3 คน คือ

1. นายรุจ เรืองมณี กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ม.มหิดล
2. นายรัชต์ เรืองมณี ทำงานบริษัทเอเชียไดนามิกส์
3. นายโรจน์ เรืองมณี กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

การศึกษา

วุฒิ

ประถมศึกษา
มัธยมศึกษา
ป.ป.
ป.ม.
กศ.บ.

สถาบันการศึกษา

โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโมก
โรงเรียนป่าโมกชวิทยาคม
โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2502 – 2517
พ.ศ. 2518 – 2538

รับราชการที่วิทยาลัยครูเทพสตรี
รับราชการที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

ประสบการณ์ที่สำคัญ ๆ เฉพาะที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. เลขาธิการคณะกรรมการนิเทศการทางวิชาการ 2518 สมัย ดร.นิเชต สุนทรพิทักษ์
เป็นผู้อำนวยการ
2. รองหัวหน้าคณะวิชาครุศาสตร์ 2 วาระ
3. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต
4. หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานการศึกษา 2 วาระ
5. หัวหน้าโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ของคณะวิชาครุศาสตร์
6. นายกสโมสรอาจารย์วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา 2522
7. นายสนามเทนนิสสโมสรอยุธยาประชาคม 2523
8. ประธานจัดการแข่งขันเทนนิสกีฬาสถาบันราชชมงคล กลุ่มภาคกลาง “หัตตรา
พ.ศ. 2530 – 2534
9. เลขาธิการคณะกรรมการจัดการแข่งขันเทนนิส กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 24 “กรุงเก่า
เกมส์” ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเจ้าภาพ 2534
10. ประธานจัดการแข่งขันเทนนิสในกีฬาสถาบันราชชมงคล กลุ่มภาคกลาง “หัตตรา
เกมส์” 2534

การศึกษากับการกีฬา

เป็นคนรักและชอบกีฬามาก ทั้งชอบเล่นและชอบดู จำได้ว่าระหว่างที่เรียน
ปลาย ๆ ปีสุดท้าย ได้ชวนเพื่อนคนหนึ่งไปที่กรมพลศึกษา บริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติถึง
2 ครั้ง เพื่อเตรียมการสมัครเป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยพลศึกษา โดยจุดมุ่งหมายสำคัญประการ
หนึ่งคือ จะได้ดูกีฬาต่าง ๆ ฟรี

ระดับประถมศึกษา

- เรียนที่โรงเรียนเทศบาล 1 วัดป่าโมก จบชั้น ป. 2 เรียน ป. 3 ได้ 3-4 เดือน
ครูให้เลื่อนไปเรียนชั้น ป. 4 ทำให้พูดไม่ได้ว่าเรียนชั้นประถมแล้วสอบได้ที่ 1 ตลอด เพราะในชั้น
ป. 4 ที่เลื่อนชั้นมานั้น สอบได้ที่ 2

- ชนะเลิศวิ่งปู รุ่งจีว ของโรงเรียนเทศบาลตำบลป่าโมก (จำได้ว่ามี 4-5 โรง)
ในงานฉลองรัฐธรรมนูญ 24 มิถุนายน 2586

ระดับมัธยมศึกษา

- เรียนที่โรงเรียนประจำอำเภอป่าโมก “ป่าโมกวิทยาคม” จังหวัดอ่างทอง ชั้น
ม. 6 สอบได้ที่ 1 ของโรงเรียน ทางโรงเรียนส่งไปสอบชิงทุนของจังหวัด (1 ทุน เฉพาะนักเรียน
ชาย) และโชคดีสอบได้ไปเรียน ป.ม. ที่โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ณ ถนนประสานมิตร

- ขณะเรียนชั้น ม. 5 และ ม. 6 เป็นนักกีฬาของโรงเรียนหลายประเภท เช่น
วิ่ง 400 เมตร และนักกีฬาเบสบอล แต่ที่ภาคภูมิใจมากคือ เป็นผู้ชนะเลิศปิงปองชายเดี่ยว
ของโรงเรียน 2 ปีซ้อน

ระดับอุดมศึกษา

- ระหว่างที่เรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ณ ถนนประสานมิตร ระดับประโยคครูประถม (ป.ป.) ทางโรงเรียนได้รับการสถาปนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร หลังจากจบประโยคครูมัธยม (ป.ม.) แล้ว จึงได้เรียนต่อจนจบ กศ.บ. วิชาเอกฟิสิกส์

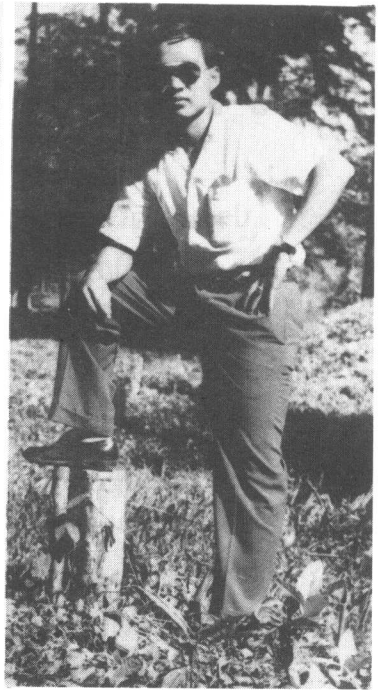
ช่วงเรียน ป.ป.ปีสุดท้าย ทางโรงเรียนได้ส่งรักบี้เข้าแข่งขัน 2 ระดับ คือ ระดับเตรียมอุดม (ซึ่งส่งนักรักบี้เกรดเอลงแข่งขันและได้ชนะเลิศทั้งประเภท 7 คน และประเภท 15 คน) และระดับอุดมศึกษา ซึ่งส่งนักรักบี้เกรดบี เข้าแข่งขันในการแข่งขันครั้งหนึ่ง นักกีฬาตัวจริงป่วย ผมได้ลงแข่งขันแทน ในประเภทรักบี้ 15 คน ผมภาคภูมิใจที่สุด 2 ประการ คือ ประการแรก ได้เหยียบสนามศุภชลาศัยเป็นครั้งแรก (และครั้งสุดท้าย) ประการที่สอง ได้แข่งกับโรงเรียนนายเรือ ซึ่งเป็นผู้ชนะเลิศในปีนั้นและชนะใครต่อใครมาชนิดเกมศูนย์ตลอด แต่ผลการแข่งขันวันนั้น โรงเรียนนายเรือ ชนะ 44:3 จุด และ 3 จุดที่ทำได้นั้นเป็นการวางทรายเสียด้วย ปีสุดท้ายได้เป็นผู้ชนะเลิศร่วมป้องกันชายเดี่ยวของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เพราะในรอบรองชนะเลิศและชิงชนะเลิศนั้นเกิดรายการที่เรียกว่า “งูกินหาง” ต่อหน้าดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ซึ่งมาเป็นประธานมอบถ้วยรางวัล โดยผมแข่งขันะ อติศัย ขาดิก้าแห่ง อติศัย ขาดิก้าแห่ง ชนะ สามารถ สุขศิริ และสามารถ สุขศิริ ชนะผม คณะกรรมการไม่มีเวลาที่จะจัดแข่งใหม่ จึงให้ครองชนะเลิศร่วมกัน

จบการศึกษาแล้วรับราชการที่วิทยาลัยครูเทพสตรีลพบุรี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2502-2517 ปี 2506 ได้ลงแข่งขันป้องกันชายคู่ โดยคู่กับนักเรียน ป.กศ. 2 นายภิเศก แซ่กั้ง ได้ตำแหน่งรองชนะเลิศในกีฬางานฤดูหนาวประจำปีของจังหวัดลพบุรี

ปีการศึกษา 2518-2538 ย้ายมารับราชการที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ปี 2533 ลงแข่งขันเทนนิสชายคู่สูงอายุ ในกีฬาประชาชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยคู่กับ คุณอติศักดิ์ ทิมมาศย์ (ขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงฯ) ได้โล่รางวัลชนะเลิศ

พ.ศ. 2537 ลงแข่งขันเทนนิสชายคู่ อายุ 40 ปี ขึ้นไปในกีฬาข้าราชการ-พนักงานรัฐวิสาหกิจ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในนามวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา โดยคู่กับ อาจารย์อ่อนนัฏ รัตนภานุศร ได้ถ้วยรางวัลชนะเลิศ

ว่าที่ร้อยตรี ดาวเรือง เรืองมณี

ความประทับใจที่... อยุธยา

ประทับใจในผู้บริหาร (ดร.นิเชต สุนทรพิทักษ์)

เมื่อปีการศึกษา 2518 ดร.นิเชต สุนทรพิทักษ์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการจัดนิทรรศการทางวิชาการของวิทยาลัย ซึ่งเริ่มจัดเป็นครั้งแรก ในวันที่มีพิธีเปิดงานประมาณต้นปี 2519 ข้าพเจ้าได้มาถึงวิทยาลัยแต่เช้ามืด ในวันนั้นมีหมอกและน้ำค้างลงมาก ต้องดูแลความเรียบร้อยของสถานที่ โต๊ะหมู่บูชา ฯลฯ เพื่อเตรียมการให้พิธีเปิดงานเป็นไปด้วยดี ดร.นิเชต ท่านก็มาดูแลงานเช่นเดียวกัน ขณะนั้นได้มีศึกษานิเทศก์ภาค (ตำแหน่งศึกษานิเทศก์เขต ในปัจจุบัน) ชื่อท่านสำราญ ปกป้อง ซึ่งข้าพเจ้าคุ้นเคยกันมาก่อน เดินทางมาร่วมพิธีเปิดจากจังหวัดลพบุรี ขณะกำลังสนทนายู่ที่นั้น ดร.นิเชต ได้เดินมาโอบหลังข้าพเจ้า และแตะที่ข้อศอกข้าพเจ้าเบา ๆ พร้อมกับแนะนำข้าพเจ้าต่อท่านศึกษาว่า “นี่คือเลขาฯของผม” ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหายเหนื่อยและประทับใจในตัวท่าน ดร.นิเชตเป็นอย่างยิ่งที่ท่านเป็นผู้นำที่รู้จักให้กำลังใจลูกน้อง

ประทับใจความสำเร็จในตำแหน่งนายกสโมสรอาจารย์วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

เมื่อปี พ.ศ. 2521 ช่วงที่ ผศ.อมรา กล้าเจริญ เป็นนายกสโมสรอาจารย์ ได้ชวนข้าพเจ้าให้ไปร่วมประชุม เตรียมการจัดงานกีฬาอาจารย์ของกลุ่มวิทยาลัยครูหรือสหวิทยาลัยศรีอยุธยาที่จังหวัดลพบุรี ซึ่งวิทยาลัยครูเทพสตรีเป็นเจ้าภาพจัดงาน แต่เนื่องจากมีเหตุจำเป็นบางประการ จึงต้องเลื่อนการแข่งขันเป็นต้นปี 2522 ซึ่งเป็นช่วงที่ข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งนายกสโมสรอาจารย์ ต่อจาก ผศ.อมรา กล้าเจริญ ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ทั้งหลาย ลงแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท ทำให้ผลการแข่งขันวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ได้ครองความชนะเลิศในกีฬารวมคู่กับวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณี และ

ดาวเรือง เรืองมณี

ในปลายปี 2522 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมี รศ.ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ เป็นอธิการ เป็นเจ้าภาพในการแข่งขัน ข้าพเจ้าได้จัดการแข่งขันเช่นเดียวกับการแข่งขันที่วิทยาลัยครูเทพสตรี ผลปรากฏว่าวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ครองความชนะเลิศในกีฬารวม ในปีต่อมาเมื่อข้าพเจ้าพ้นจากหน้าที่นายกสโมสรอาจารย์แล้ว กีฬาอาจารย์ของวิทยาลัยฯ ไม่ได้รับชัยชนะในกีฬาประเภทใดเลย ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในผลงานช่วงดำรงตำแหน่ง นายกสโมสรอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

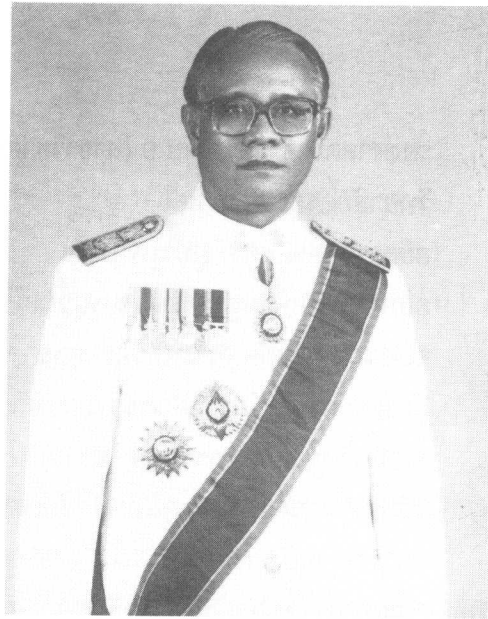
ความภูมิใจในชีวิต

ตลอดชีวิตราชการเกือบ 40 ปี บำเหน็จรางวัลที่ได้รับมีทั้งที่พอใจมากบ้างน้อยบ้างเป็นเรื่องธรรมดา แต่ที่ถือเป็นเกียรติยศสูงสุดของชีวิต ได้แก่การได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประถมาภรณ์มงกุฎไทย เมื่อปลายปี 2537

ข้อคิดฝากน้อง ๆ

ไม่กล้าที่จะฝากข้อคิดเพราะเห็นว่ามันเป็นเรื่องใหญ่ มีความรู้ความสามารถกันทั้งนั้น เกรงว่าน้อง ๆ ไม่เชื่อและคิดว่าตัวเองยังไม่ดีพอที่จะชี้แนะน้อง ๆ แต่เมื่อถูกคะยั้นคะยอมาก ๆ ก็แสดงความเป็นห่วงสถาบัน อยากให้น้อง ๆ ทุกคนร่วมมือกันทำงานด้วยความรักใคร่กลมเกลียวกัน และให้การสนับสนุนผู้ที่ทำงาน เพื่อให้สถาบันของเราก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป

หลังจากเกษียณราชการแล้ว คงพักอยู่บ้าน ค. 53 ถนนราเมศวร ตำบลหอรัตนไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โทร. 242368 และคงจะเล่น เทนนิสต่อไปจนกว่าจะเล่นไม่ไหว

รองศาสตราจารย์ รุญเจริญ

วันเกิด 1 กุมภาพันธ์ 2477 อายุ 59 ปี

สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 0891 ถนนอุบล ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ระดับ 9

ภรรยา นางบุญคุ้ม รุญเจริญ อาจารย์ 3 ระดับ 8 สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

การศึกษา

วุฒิ	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ	ชื่อสถาบัน
M.S. (Math.)	2521	Bemidji State University, MN., U.S.A.
M.S. (Ed.Admin.)	2520	Bemidji State University, MN., U.S.A.
Certificate in Mathematics	2511	Indiana State University, U.S.A.
กศ.บ. (คณิตศาสตร์- ภาษาอังกฤษ)	2502	วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ป.ม.	2500	โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม
ป.ป.	2498	โรงเรียนฝึกหัดครูนครราชสีมา
ม.6	2496	โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย
ป. 4	2490	โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพระโต ศรีสะเกษ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2503 – 2510	อาจารย์สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2510 – 2513	หัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2513 – 2514	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2515 – 2516	ผู้อำนวยการสาขาคณิตศาสตร์ สสวท.
พ.ศ. 2522 – 2524	กรรมการสภาการฝึกหัดครู (ผู้แทนคณาจารย์ประจำ)

พ.ศ. 2524	รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 (สาขาวิชาคณิตศาสตร์) วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2524 – 2528	อธิการวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง
พ.ศ. 2528 – 2530	อธิการวิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
พ.ศ. 2530 – 2532	อธิการวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการสหวิทยาลัยศรีอยุธยา
พ.ศ. 2532 – 2536	อธิการวิทยาลัยครูพระนคร
พ.ศ. 2536 – 2538	อธิการวิทยาลัยครูสวนดุสิต และรักษาการอธิการบดี สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ประธานกลุ่มสถาบันรัตนโกสินทร์ กรรมการสภาสถาบัน

การศึกษาดูงานต่างประเทศ

ก.ค. 11 – มี.ค. 12	ศึกษาดูงานด้านคณิตศาสตร์ด้วยทุนมูลนิธิการศึกษา ฟูลไบร์ท ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา
พ.ค. – ต.ค. 27	การอบรมผู้นำท้องถิ่นที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
พ.ศ. 2533	ศึกษาดูงานที่ประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
พ.ค. 34	ศึกษาดูงานด้านการศึกษาและวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น
ม.ค. 36	ศึกษาดูงานที่มณฑลเจียงซู ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
มี.ค. 37	ศึกษาดูงานด้านการศึกษาพิเศษและร่วมประชุม “Technology and Persons with Disabilities” ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา
เม.ย. 37	ศึกษาดูงานด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศแคนาดา
มิ.ย. – ก.ค. 37	ศึกษาดูงานด้านการศึกษาและวัฒนธรรมที่มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
ธ.ค. 37	ศึกษาดูงานด้านวิทยาศาสตร์ ที่ประเทศสิงคโปร์
เม.ย. 38	ศึกษาดูงานด้านการศึกษาศิลปะและวัฒนธรรม ที่ประเทศอิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และ อังกฤษ
พ.ค. 38	ศึกษาและดูงานด้านการศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ และอิตาลี
พ.ค. – มิ.ย. 38	ศึกษาดูงานด้านการศึกษา การสำรวจความคิดเห็นที่ ประเทศสหรัฐอเมริกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

2523	ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
2528	ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)
2531	ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)
2534	ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

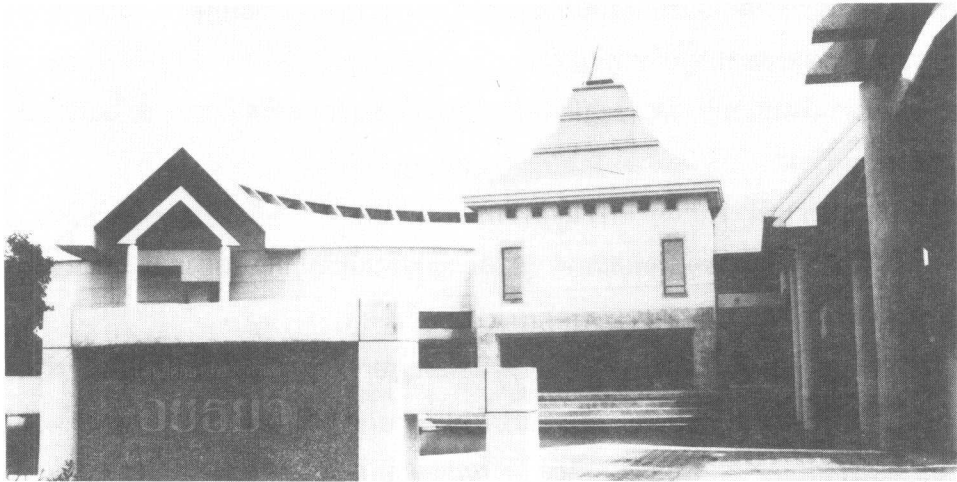
ข้อคิดเห็นบางประการในการบริหาร

1. การบริหารงานด้านวิชาการเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ ถือเป็นความรับผิดชอบสูงสุดหรือความสำเร็จสูงสุดของผู้บริหารสถาบัน
2. จงทำงานในหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มือสะอาด ใจบริสุทธิ์ และด้วยความเป็นธรรม
3. ยอมถูกตราหน้าว่า “โง่” ดีกว่าถูกตราหน้าว่า “โกง”
4. นักบริหารที่ดีต้องมีจิตใจที่สะอาด สุจริต...เข้มแข็งและไม่กลัว...ต้องกล้า กล้าในแง่ที่ว่าไม่กลัวการวิพากษ์วิจารณ์...
5. จงทำงานในหน้าที่ให้ดีที่สุดด้วยความรับผิดชอบ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความสุขและภูมิใจที่ได้ทำ

ความประทับใจที่ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

รศ.ธง รุญเจริญ

ผมมาอยู่ที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาเพียง 1 ปี 7 เดือน มีผลงานใหญ่ ๆ ที่อาจมีผู้ไม่เห็นด้วย แต่เป็นผลงานที่ผมภาคภูมิใจ ประทับใจและคิดว่าตัวเองตัดสินใจได้ถูกต้องอยู่ 2 เรื่องคือ การสนับสนุนให้สร้างศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์ บนที่ดิน 6 ไร่เศษของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ซึ่งปัจจุบันศูนย์ดังกล่าวได้นำชื่อเสียงมาสู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการยอมรับว่า เป็นศูนย์รวมความรู้ทางวิชาการ เป็นแหล่งศึกษาด้านประวัติศาสตร์อยุธยา ครบถ้วน สมบูรณ์ ทำให้มีผู้สนใจเข้าชม รวมทั้งมีแขกบ้านแขกเมืองมาเยี่ยมชมเป็นประจำ

เรื่องที่ 2 มีการดำเนินการประสานงาน กับนายประมวล สภาวสุ อดีต ร.ม.ต.ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ทำให้ได้งบประมาณแผ่นดินเป็นกรณีพิเศษ มาจัดสร้างสนามกีฬาของวิทยาลัยครูพระนคร

ศรีอยุธยา ทำให้ได้สนามกีฬาที่มีความสมบูรณ์ มีมาตรฐาน จริงอยู่งบประมาณที่ได้ไม่เพียงพอ แต่ก็ขาดเพียงเล็กน้อย และที่จริงเราได้เตรียมการกันไว้แล้วว่าจะดำเนินการหางบประมาณเพิ่มเติมกันอย่างไร บังเอิญผมได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอธิการที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จึงทำให้วิทยาลัยมีปัญหาในการหาเงินส่วนนี้อยู่บ้าง แต่ผลงานที่ได้รับนั้นยิ่งใหญ่เพราะเราได้สนามกีฬาที่มีความโอ้อาเหมาะสมกับการเป็นสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ในท้องถิ่น ทำให้นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์และได้บริการให้แก่บุคคลภายนอกด้วย

ผมคิดว่าผมได้แสดงผลงานให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเห็นว่าวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาใจกว้าง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นแก่ส่วนรวม เหมาะสมกับการเป็นสถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่นจริง ๆ แล้ว

ดร. นิเบต สุนทรพิทักษ์

วัน/เดือน/ปี เกิด 5 สิงหาคม 2478

- ประวัติการศึกษา
- วท.บ. (ฟิสิกส์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - พ.ม. (สมัครสอบ)
 - M.A.T. (Physical Science) Michigan State University
 - Ph.D. (Higher Education) University of Southern California
 - ประกาศนียบัตร จากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ประวัติการทำงาน

- 2501 - 2511 - หัวหน้าหมวดวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา
- 2511 - 2515 - อาจารย์ใหญ่วิทยาลัยครูนครปฐม
- 2515 - 2517 - ศึกษาพิเศษ กรมการฝึกหัดครู
- 2517 - 2519 - อธิการวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
- 2519 - 2523 - ผู้อำนวยการศูนย์บริภัณฑ์เพื่อการศึกษา กรมวิชาการ, กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- 2520 - 2523 - รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
- 2523 - 2526 - รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
- 2526 - 2530 - รองอธิบดีกรมสามัญศึกษา
- 2530 - 2532 - ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
- 2530 - 2533 - ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาคุณธรรม วาระที่ 1
- 2532 - 2533 - รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- 2533 - 24 ม.ค. 2538 - อธิบดีกรมการฝึกหัดครู
- 2536 - ปัจจุบัน - ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาคุณธรรม วาระที่ 2
- 25 ม.ค. 2538 - ปัจจุบัน - เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ

จากใจ

ดร. นิเชต สุนทรพิทักษ์

ในชีวิตการทำงานนั้น มีความประทับใจกับการทำงานทุกแห่ง ถ้าคนเรารู้ว่าทำงานเพื่องาน ทำงานเพื่อให้สำเร็จ และในการที่จะทำงานให้สำเร็จนั้น จะต้องใช้ความเพียรพยายาม ต้องใช้ความมานะอดทน ต้องใช้ความคิด ต้องใช้สติปัญญา จะต้องใช้ และ จะต้องทำบนฐานของความถูกต้องดีงามที่ยอมรับได้ในกฎของสังคม ไม่ว่างานที่ไหนก็ตามก็เป็นงาน และ เป็นความประทับใจที่เราสามารถทำให้งานที่เรารับผิดชอบนั้นประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ ดังนั้นถ้าจะบอกว่ามีความประทับใจในที่ใดเป็นพิเศษนั้น การทำงานแต่ละแห่งจะมีความประทับใจแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของงานแต่ละอย่าง

● การทำงานที่อยุธยา ไปต้องงานท่านอาจารย์จินต์ ก็เป็นอีกบรรยากาศหนึ่งของชีวิตการทำงาน ช่วงนั้นเป็นช่วงหลังเหตุการณ์ 16 ตุลาคม (ธ.ค. 2517) เป็นช่วงที่มีความเคลื่อนไหวทางการเมืองสูงสุด นักศึกษาตั้งไมโครโฟนออกเสียงตามสาย พูดปลุกกระดมทางด้านการเมือง เชิญบุคคลที่มีความคิดรุนแรงต่าง ๆ เข้าไปในสถาบัน มีระเบิดทุกตอนเย็นที่วิทยาลัย นักศึกษามีความขัดแย้งกันบ้าง เอาคนข้างนอกมาในวิทยาลัย อาจพูดว่ามันเป็นช่วงที่มีความร้อนที่สุด จนตอนนั้นไม่แน่ใจว่าความเป็นครูจะเอาชนะได้หรือเปล่า แต่ในที่สุดเราก็ใช้ความเป็นครูในการบริหารสถาบัน จนสามารถดึงบรรยากาศที่มันร้อนให้มันเย็นลงมาได้ นักศึกษาที่เคยทุบกระຈก เพื่อที่จะเอารูปนางรำของนาฏศิลป์ออกไป ทั้ง ๆ ที่ไม่มีค่าอะไรสักเท่าไร นั่นแสดงถึงความไม่มีความรู้สึกร่วมและรักวิทยาลัยเท่าที่ควรจะเป็น

ในบรรยากาศที่ดึงดูดคนนอกมาเป็นนักแสดงภายในวิทยาลัย ทำให้เกิดความวุ่นวาย ทำให้เกิดความไม่สงบในวิทยาลัย ซึ่งพวกครูบาอาจารย์ก็ร่วมมือกับผม แล้วก็กับนักศึกษาช่วยกันสร้างความรักผูกพันขึ้นมา สร้างระบบอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้น แล้วก็ใช้การประชุมนักศึกษา ในการที่จะทำความเข้าใจกันอย่างตรงไปตรงมาในที่สุดเราก็ค่อย ๆ ดึงส่วนที่มันเหวี่ยงออกไปนอกทางนั้นกลับ จนกระทั่งนักศึกษาที่ค่อนข้างจะหัวรุนแรงต่าง ๆ เราก็ใช้ความเป็นครูของเรา พูดจากับเขา ให้ความเห็นนอกเหนือใจเขา ในที่สุดเราก็สามารถพูดจากันรู้เรื่องบรรยากาศต่าง ๆ ทั้งฝ่ายนักศึกษาเองก็รู้สึกดีขึ้น เสียงระเบิดสงบลง นักศึกษาที่ไม่ค่อยได้เคยร่วมกิจกรรมในการพัฒนาก็หันกลับมาช่วยกันภายในสถาบัน วันเสาร์อาทิตย์เราก็มีการลงแรง มีการร่วมแรงกันมาพัฒนาวัดสวนหลวง ค้างคาว บริเวณถนนหนทางต่าง ๆ ดูแลสระน้ำ

ลอกผักตบชวาต่าง ๆ เมื่อเราดึงนักศึกษาเข้ามาร่วมในกิจกรรมพัฒนาได้ นักศึกษาก็เริ่มจะรู้สึกว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน มีความรักความผูกพันสิ่งดี ๆ ก็เกิดขึ้น สิ่งเลวร้ายก็ออกไป การเอาคนนอกเข้ามาเพื่อที่จะแสดงความเป็นนักแสดงในสถาบันก็ลดลง เด็กที่เอาระเบิดมาปาในโรงเรียน เป็นระเบิดพลาสติกมันโคร้ายอย่างไรระเบิดเกิดระเบิดขึ้นเอง จากนั้นมาก็ค่อย ๆ เงียบหายไป

● จำได้ว่าที่อยู่ย่านั้นมีปัญหาแม้กระทั่งเรื่องน้ำท่วม ซึ่งทำให้ไม่สามารถปลูกต้นไม้ได้ ต้นไม้ก็แกร็น พอถึงหน้าฝนก็ไม่มีสนามที่จะเล่นกีฬาเป็นโหลไปหมด พวกเราก็ร่วมกันออกไปตระเวนหาวิธีการแก้ไขจนกระทั่งพบช่องทางทำทางระบายน้ำต่าง ๆ ได้ จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาซึ่งเห็นบอกว่า 7 ปีแล้วแก้ไม่ได้ พอแก้ปัญหาหน้าท่วมสถาบันได้ ก็สร้างความมั่นใจของเราขึ้นมาอีกมาก แต่การที่เรา

ตั้งอาจารย์ของเรามาร่วมกันได้ ตั้งนักศึกษามา
ร่วมกันได้ มันก็สร้างบรรยากาศที่เรามีความสุข
ขึ้นมาอีกแบบหนึ่ง

ที่อยุธยาเด็กเชิญผมไปนั่งที่หอประชุม เขาเดิน
จังหวัดชลสมัยนั้น ผมเดินไม่เป็น ผมก็นั่งอยู่ทั้งวัน
เขาบอกว่า “เฮ้ย ผอ.ไม่ออกมาเดินเล่า” “ก็เธอ
ไม่คิดถึงครูเลย ครูทำได้แต่ร้อง เธอก็เดินอย่าง
ที่เธอต้องการ” เด็กเขาก็ไม่ว่าอะไร และเขาก็เล่นเพลง
ร้องให้เราฟังบ้าง เราก็ได้ออกไปร้อง อาจารย์เอง
ก็ชอบเดินรำกัน ไม่มีเพลงร้อง ผมก็เดินรำไม่เป็น
ในที่สุดอาจารย์ก็คอยหันมาเล่นเพลงร้อง ให้ผมได้
เปิดฟลอร์กับเขา ทั้งหมดเหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เรา
ได้ช่วยกันทำ

● และที่อยุธยาผมได้ทดลองหลักการหนึ่ง ก็คือ
การหาข้อมูล โดยการประชุมกับอาจารย์เราถี่มาก
ในระยะเพียงประมาณเดือนหรือสองเดือน ผมใช้
การประชุมทั้งหมด 70 ครั้ง ประชุมกลุ่มใหญ่
ประชุมกลุ่มเล็ก เพื่อฟังข้อมูลต่าง ๆ จากอาจารย์
ทุกกลุ่ม กินข้าวกับกลุ่มนี้กลางวัน เย็นกลุ่มนี้
คุยกันไปในเรื่องต่าง ๆ และก็ประชุมกับนักศึกษา
บ่อยมาก และก็ได้อะไรจากเขาหมด ทั้งข้อมูลของ
นักศึกษา ข้อมูลทางอาจารย์ ข้อมูลการเงิน ข้อมูล
การอะไรต่าง ๆ เป็นอย่างไร ข้อมูลทั้งหมดอันนั้น
ก็ทำให้เราสามารถเลือกใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
ในการที่เราจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และก็ได้รับความร่วมมือ

แม้กระทั่งอย่างท่านอาจารย์สนิทที่เป็นพี่ใหญ่
อยู่นั้น แต่แรกท่านก็มีท่าทีมีนตึงกับผมอยู่เหมือนกัน
ท่านเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผมยังหนุ่มอยู่ แต่ว่า
หลังจากที่ทำงานด้วยกันท่านอ่านจิตใจเราออกว่าเรา
ไม่มีอะไรนอกจากทำงานให้สำเร็จ เมื่อท่านอ่านออก
ท่านก็ให้ความร่วมมือ กลายเป็นพี่ใหญ่ที่ช่วยเหลือ
เราทุกอย่าง ท่านเป็นนักเลง และก็ท่านคุมเกมต่าง ๆ
ได้ ก็นับว่าท่านอ่านออกว่าเราเป็นคนทำงาน และ

ทำงานเพื่อสถาบัน ท่านเป็นคนรักสถาบัน เป็นคน
อยุธยา ท่านก็ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เท่าที่เรามองเห็น
และมองไม่เห็น เพราะฉะนั้นงานจึงออกมาในลักษณะ
ที่เรียบร้อยเท่าที่มันจะเป็นไปได้ เป็นสิ่งที่ผมประทับใจ
อีกแบบหนึ่ง

● ในช่วงที่เป็นผู้อำนวยการที่วิทยาลัยครูพระนคร
ศรีอยุธยา ระยะเวลา 14 เดือนนั้น สิ่งที่ได้ทุ่มเท
เป็นอย่างมากคือ หนึ่งทำให้นักศึกษารักสถาบัน
สองทำให้ครูบาอาจารย์สามัคคีกัน และก็ช่วยกัน
ทำงาน อันนี้เป็นตัวพื้นฐาน และส่วนต่อไปก็คือ
เรื่องที่เรายพยายามที่จะทำ คือเมื่อเราแก้ปัญหาเรื่อง
น้ำซึ่งเราทุ่มเทพอสมควรได้ งานต่อมาคือการ
เร่งรัดเรื่องการปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นกับสถาบัน
และสร้างให้ทุกคนมีความรู้สึกมีส่วนร่วม เป็นเจ้าเข้า-
เจ้าของสถาบัน รักสถาบัน เมื่อมีสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว
อย่างอื่นก็ไปได้ด้วยตัวของมันเอง ส่วนในเรื่องของ
การที่จะสื่อสารกับนักศึกษา ดูแลเข้าใจเขา ใกล้ชิด
กับเขา เราเร่งรัดกระบวนการของอาจารย์ที่ปรึกษา
เรามีวันที่นักศึกษาต้องพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาทุกคน
ผมมีหน้าที่เดินดู ถ้าเห็นอาจารย์มาเดินอยู่ข้างนอก
ผมก็บอกอ้าวไม่พบเด็กหรือ ก็ต้องเข้าไปพบนักศึกษา
อาจารย์หนึ่งคนต่อนักศึกษา 25 คน ซึ่งอันนี้คือ
สิ่งที่เราจะสื่อสารจากสถาบันไปยังนักศึกษาได้โดยตรง
ด้วยกระบวนการที่อาจารย์จะไปพูดกับนักศึกษา
ในช่วงโมงกิจกรรม ในช่วงโมงที่ปรึกษาหารือ ถ้าที่ใด
ทำอันนี้ได้ ปัญหาต่าง ๆ จะลดลงไปหมด แม้ขณะนี้
เรายังทำไม่ค่อยได้ สมัยก่อนตัวนี้ คือ ตัวหลัก
เพราะฉะนั้นเราพยายามให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้พบ
นักศึกษา โดยกำหนดวันและช่วงโมงในการพบ ซึ่งผม
จำได้ว่าวันพุธ แล้วก็นอกจากนั้นเราก็ลองใช้ระบบ
เสียงตามสาย ช่วงนั้นเพลงที่ออกมาเป็นเพลง “คน
กับควาย” ของคาราวาน และเพลงเพื่อชีวิตต่าง ๆ
ก็บอกว่า “เราเปิดเพลงสุนทราภรณ์บ้างได้ไหม”
เขาก็เปิดเพลงสุนทราภรณ์เด็กก็ชอบเพลงสุนทราภรณ์

และก็เปิดทุกวัน ช่วงกลางวันก็จะมีโฆษณาด้วยเพลง เหลืองแดง เป็นมาร์ชของวิทยาลัย ตามด้วยเพลง มีชาวแทรกบ้าง ชาวทั่วไป ชาวเสริมเข้าไปในระบบ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่สุดสรุปออกมาว่าความเป็นครูนั้น ชนะทุกอย่าง

● ถ้าหลับตาย้อนอดีตเมื่อพูดถึงอยุธยา..ก็คิดถึง พระรศวกที่นั่น คิดถึงสถาบัน..แล้วก็คิดถึงตัวเมือง ในเกาะเมืองนั้นใช้เวลาร่วมเดือนกว่าจึงจะคุ้นกับ เส้นทาง ...แล้วก็สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นั่น หันไปทิศไหน ก็ไหว้ได้หมด ผมขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ทั้ง หลวงพ่อมงคลบพิตร หลวงพ่อโต รวมทั้งพระมหา- กษัตริราชทั้งหลายขอให้ช่วยให้ทำงานได้สำเร็จ ขอให้ทางจังหวัดนี้เจริญ แล้วก็ใช้ชีวิตอย่างคนธรรมดา ที่นั่น คิดถึงพุทธาที่หากินที่ไหนแบบนั้นไม่ได้ แล้วก็ คุ้นเคยกับแม่ค้าขายพุทธา คิดถึงบ้านอาจารย์สนธิ เวลาไปส่งท่าน ภรรยาท่านนั่งเรือมารับ ท่านก็ นั่งเรือข้ามคลองไปขึ้นบ้าน โรแมนติกมาก ซึ่งภรรยา ท่านขณะนี้มีชีวิตอยู่ อาจารย์สนธิเสียไปแล้ว ตอนท่านเสียผมก็ไป นั่งถือท่านเหมือนพี่ชาย แล้ว ทั้งหมดเหล่านี้คือพวกเราจิตใจครูบาอาจารย์ที่นั่น ก็ยังผูกพันกันอยู่ดีมาก ก็ไปที่ไหนเห็นพวกเด็กที่เป็น ลูกหลานเติบโต เรียนจบแพทย์จบวิศวะกันเป็นแถว เป็นความชื่นใจนะผมว่า

● สำหรับข้อคิดในการทำงานซึ่งจะขอฝากไว้กับ อาจารย์ที่ยังทำงานอยู่นั้น ก็คือต้องรู้ตัวเองและต้อง รู้ภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ รู้คุณค่าของภารกิจนั้นว่า มีความหมายอย่างไรกับตนเอง กับบ้านเมือง ยิ่งถ้าเป็นอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ ซึ่งตอนนี้เติบโต ขึ้นมาเปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยท้องถิ่นแล้ว จะเป็น กำลังสำคัญให้แก่บ้านเมืองมากขึ้นไปอีก ทั้งความลึก และความกว้างของศาสตร์ต่าง ๆ อาจารย์ที่อยู่ใน จุดนั้นก็พัฒนาตนเองเพื่อที่จะสามารถทำหน้าที่ ของอาจารย์ของนักศึกษาที่เป็นบัณฑิตเหล่านั้นได้ อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ด้วยความภูมิใจที่เกิดขึ้นกับ

ท่านทั้งหลายเหล่านั้น ให้ความสำเร็จยิ่งขึ้นต่อไปอีก เพราะฉะนั้นฉันจะเกิดขึ้น ต่อเมื่อรู้ว่าสิ่งที่ เรามีเป็นและเราอยู่มีคุณค่า เมื่อฉันจะเกิด ขึ้นความพากเพียรที่จะทำให้สำเร็จมันก็ต้องเกิด ความแน่วแน่มั่นคงที่จะต้องทำ อย่าไปท้อแท้ ด้วยความกล้าหาญมันก็เกิด และ ก็ความ ใคร่ครวญพิจารณาให้มันรอบคอบ รัดกุม มันก็เกิด ทั้งหมดนี้คือส่วนที่เป็นการสร้าง บารมีของอิทธิบาทสี่ขั้นในบุคคล ในจุดนี้ จะ เป็นจุดที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน ที่ เราจะทำ เพราะฉะนั้นการทำงานให้สำเร็จโดยการ ใช้ความดี ความถูกต้องในการดำเนินงานนั้น ๆ มันจึง เสมือนหนึ่งเป็นตัวบังคับให้เราปฏิบัติตามเหมือน ปฏิบัติธรรม ปฏิบัติงานและปฏิบัติธรรมมันเป็น อันเดียวกัน เพราะฉะนั้นงานที่ออกมาจึงเกิดขึ้น ด้วยความตั้งใจ บนฐานของความถูกต้องดีงาม ถ้าเป็นเช่นนั้นมันก็จะมีความสุขของชีวิต ทำ นาน ๆ เข้าก็จะได้ติดยึดอยู่กับสิ่งกับความดีอันนั้น และจะเกิดความเป็นอิสระ คือก็ทำดีที่สุดแล้วได้เท่านี้ ก็เท่านี้ มากขึ้นเรื่อย ๆ อันนั้นคือสูงสุดของชีวิต การทำงาน และผมจึงพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่ง โดย ขอธรรมะของท่านเจ้าพระคุณพระธรรมปิฎก เามา พิมพ์เนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปี และชื่อว่า “ชีวิตนี้เพื่องาน งานนี้เพื่อธรรม” ผมว่าทุกคนที่เดิน อยู่บนเส้นทางนี้ ก็คงจะมีความสุขที่จะต้องทำงาน ต่อไป

จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของวิทยาลัยครูทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2538 คือ การปรับเปลี่ยน พ.ร.บ. วิทยาลัยครูเป็น พ.ร.บ. สถาบันราชภัฏ 2538 และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2538

วิทยาลัยครูทั่วประเทศมีอยู่ทั้งสิ้น 36 แห่ง ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันราชภัฏ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาเปลี่ยนมาเป็นสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สถาบันราชภัฏจะมีสภาประจำสถาบันราชภัฏเป็นสภาของแต่ละสถาบัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำกับการปฏิบัติงานตามนโยบายการพัฒนางานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา การพิจารณางบประมาณ การอนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอน การอนุมัติปริญญา และการคิดพัฒนาสถาบัน มีกรรมการดังนี้

1. นายกสภาประจำสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
2. อุปนายกสภาประจำสถาบัน ได้แก่ อธิการบดี
3. กรรมการ 3 คน เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในสถาบัน
4. กรรมการ 4 คน เลือกจากคณาจารย์ประจำ
5. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก
6. ผู้อำนวยการสำนักอธิการบดีเป็นเลขานุการ

ด้วยเหตุนี้เอง สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยาจึงได้มีมติเห็นสมควรเรียนเชิญ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ซึ่งเป็นผู้มีคุณวุฒิเหมาะสม มาดำรงตำแหน่งนายกสภาประจำสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ด. ดร. กระมล ทองธรรมชาติ

วัน เดือน ปีเกิด 7 พฤษภาคม 2478 อายุ 60 ปี

สถานที่เกิด อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา - เตรียมอุดมศึกษา (โรงเรียนสวนกุหลาบที่ 1 ของห้อง
อันดับที่ 14 ของประเทศ)

- ร.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

- นิติศาสตรบัณฑิต ธรรมศาสตร์

- M.A. มหาวิทยาลัยโอเบอร์ลิน สหรัฐอเมริกา

- Ph.D. มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

- ประกาศนียบัตรโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ
วิทยาลัยกองทัพบก

- โรงเรียนนักปกครองระดับสูง

- ประกาศนียบัตรโรงเรียนศูนย์สงครามพิเศษ ลพบุรี

ประวัติการทำงาน - ศาสตราจารย์ ระดับ 11

- อดีตเป็นกรรมการในคณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.)

- อดีตคณบดีคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3 สมัย

- อดีตเลขาธิการสำนักงานส่งเสริม และ ประสานงาน
เยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

- ปัจจุบัน เป็นกรรมการฝ่ายสังคมศาสตร์ ของ
คณะกรรมการแห่งชาติไทยว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)

- ปัจจุบันเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(Reader) พิจารณา
ตำแหน่งวิชาการระดับศาสตราจารย์ของ อ.ก.ม. วิชาการ

- ปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ภาควิชาการปกครอง
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เป็นผู้บรรยายในสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่าง ๆ
ในระดับปริญญาโท-เอก
- นายกสภาประจำสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ประสบการณ์ด้านการเมือง (ทั้งอดีตและปัจจุบัน)

อดีตสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ 2517 - 18, กรรมการพิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2517 และ 2521, กรรมการพิจารณา
พ.ร.บ. เลือกกตั้ง 2 สมัย, ประธานกรรมการพิจารณา พ.ร.บ. พรตรการเมือง
2523-24 และรองประธานกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
2523 - 24

มีผลงานเขียนทางด้านวิชาการในสาขาวิชาการปกครอง และการเมือง
ระหว่าง ประเทศทั้งภาษาอังกฤษและไทยไม่น้อยกว่า 100 เรื่อง มีผลงานรวม
เล่มที่สำคัญ คือ นโยบายประเทศอินโดนีเซีย, รัฐสภาในระบอบการปกครองไทย
และวิวัฒนาการระบบรัฐธรรมนูญไทย และเคยวิจัยเรื่อง บทบาทชนชั้นนำ
ในการพัฒนาการเมืองและทัศนคติของคนไทยที่มีต่อการเมือง

สถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา ในทัศนะของข้าพเจ้า

ศ.ดร. กระมล ทองธรรมชาติ

ข้าพเจ้าได้รู้เรื่องราวของสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยามานานแล้ว ตั้งแต่สมัยที่ยังเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู เนื่องจากหลานของข้าพเจ้าหลายคนจากสุพรรณบุรีได้มาศึกษาต่อระดับ ป.กศ. ที่สถาบันแห่งนี้ ต่อมาเมื่อ คุณสุรพันธ์ ยันต์ทอง ศิษย์เก่าเดิมจากโรงเรียนประจำอำเภอบางปลาม้า จ.สุพรรณบุรี ได้มาดำรงตำแหน่งอธิการของสถาบันนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสมายเยี่ยมสถาบันนี้บ่อย เพื่อสังสรรค์กับอธิการและอาจารย์ของสถาบันที่มาจากสุพรรณบุรี

นอกเหนือจากความสัมพันธ์ส่วนตัวกับสถาบันแห่งนี้ดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปบรรยายทางวิชาการที่วิทยาลัยครูหลายแห่ง และมีโอกาสได้ร่วมงานกับ อธิบดีกรมการฝึกหัดครู นายพะยอม แก้วกำเนิด ซึ่งเป็นเพื่อนนักศึกษา วปอ. รุ่นเดียวกันปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับวิทยาลัยครูในปี 2528 ให้อำนาจวิทยาลัยครูเปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาการอื่น ๆ นอกเหนือจากสาขาวิชาชีพครูได้ ยังขอให้วิทยาลัยครูทุกแห่งเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต และศิลปศาสตรบัณฑิต พร้อมกับระดับอนุปริญญา โดยยังคงเปิดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหลักสูตร 4 ปี และ 2 ปี ด้วยเหมือนเดิม

ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างมากเมื่อทราบว่า วิทยาลัยครูทุกแห่งได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันราชภัฏในปี 2536 และมีสิทธิที่จะเปิดการสอนในหลักสูตรที่มีความพร้อมได้ถึงปริญญาเอก โดยในขณะเดียวกันมีหน้าที่ศึกษาวิจัย ทั้งการวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีและถือเป็นเกียรติอย่างสูง เมื่อได้รับเชิญจากคณะผู้บริหารและผู้แทนของคณาจารย์ของสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ให้มารับตำแหน่งนายกสภาของสถาบันแห่งนี้ อันจะทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้ทดแทนบุญคุณของสถาบันนี้ ที่ได้อบรมสั่งสอนหลานของข้าพเจ้าให้เป็นครูที่ดีไปสั่งสอนเด็ก ๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งหวังว่าจะได้มีโอกาสใช้เวลาหลังเกษียณอายุราชการให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาขีดความสามารถทางวิชาการของสถาบันแห่งนี้ให้สูงขึ้น เป็นสถาบันชั้นนำ และมีส่วนช่วยพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพ คุณวุฒิของคนในท้องถิ่นให้สูงขึ้น เพื่อให้คนในท้องถิ่นสามารถประกอบอาชีพ หรือดำรงชีวิตอยู่ในท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพ

ข้าราชการทั้ง 11 ท่าน ที่จะเกษียณอายุราชการในปีนี้ ต่างได้มาทำงานในสถานที่นี้

“โรงเรียนฝึกหัดครู.....สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา”

หลายท่านมาปฏิบัติราชการอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ได้ประกอบคุณงามความดีและภารกิจที่มีคุณประโยชน์แก่สถาบันมากมาย แล้วต้องจากไปตามวิถีทางของราชการบางท่านกำลังจะมีส่วนร่วมและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสถาบันให้เจริญก้าวหน้า ยิ่งขึ้น....แต่มีอยู่ 4 ท่าน คือ

อาจารย์อำนวย โตประเสริฐ (พี่นวย)

อาจารย์วรนุช พิชิตเกริกพล (พี่ต๋อ)

อาจารย์อุดมสิน อรรถพจน์ย์ (พี่อุดมสิน)

อาจารย์ดาวเรือง เรืองมณี (ลุงดาว...พี่ดาว)

ที่ได้อยู่รับราชการ ได้ร่วมกิจกรรม ร่วมทุกข์ร่วมสุข ด้วยกันมายาวนาน ในสถาบันแห่งนี้ จนถึงวาระที่จะเกษียณอายุราชการ

การเกษียณอายุราชการเป็นวาระที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่าพึงมากกว่า

“การเกษียณอายุราชการ เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญของชีวิต พร้อมกันนั้น ก็เป็นเครื่องแสดงถึงการที่ข้าราชการผู้นั้นได้บำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม ประเทศชาติมากมายตลอดระยะเวลาที่ยาวนาน จนถึงโอกาสที่สังคมจะแสดงกตัญญู กตเวทิตาธรรมต่อคุณประโยชน์ ความดีที่ได้บำเพ็ญไว้ และเป็นโอกาสที่ตัวเองจะได้หวนรำลึก ชื่นชมด้วยปิติผลแห่งความเพียรพยายามในการทำกิจหน้าที่ที่ผ่านมา

การเกษียณอายุราชการมิได้เป็นการสิ้นสุดการทำงานเพื่อประโยชน์สุขแก่สังคมประเทศชาติ หากแต่เป็นวาระที่จะสรุปผลงานด้านหนึ่งที่ได้ปฏิบัติมาจนถึงจุดลงตัว บริบูรณ์พอสมควรแล้ว และเป็นโอกาสที่จะบำเพ็ญกิจเพื่อความดีงามและประโยชน์สุขของสังคมที่ท่านเองประสงค์จะได้ทำได้ยิ่งขึ้นไป”

จึงหวังว่า ผู้เป็นที่รักและเคารพของพวกเราทั้ง 11 ท่านคงไม่ลืมสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พวกเราขอคารวะท่านด้วยความเคารพอย่างสูง ขอสัญญาว่าสถาบันแห่งนี้จะไม่มีวันลืม.....จะระลึกถึงคุณงามความดี และคุณค่าของท่านอยู่เสมอและ...ตลอดไป

